

[1978 : மார்ச்]

திரு. மு. அரங்கநாதன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அதைப்போலவே. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 42-வது விதியின்கீழ் கொடுத்துள்ளதுதானே, அது ஆய்வில் இருக்கிறது. அதைப் பற்றி அறையிலே வந்து கேளுங்கள்.

திரு. மு. அரங்கநாதன் : சென்னை நகரத்திலே காலரா நோய் பரவுவது குறித்து. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவுசெய்து உட்காருங்கள்.

(4) 1978-79 ஆம் ஆண்டிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்.

(அ) கோரிக்கை எண். 22—கால்நடை வளர்ப்பு.

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 22—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 11,87,59,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. த. வேணுகோபால் : தலைவரவர்களே, கால்நடை வளர்ப்பை அபிவிருத்தி செய்யும் வகையில் தகுதிக் கேற்ப அரசாங்கத்தில் கடன் வழங்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி விவாதிக்க—

“மானிய கோரிக்கை எண். 22—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 11,87,59,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”
என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1978-மார்ச் 7]

திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நல்ல கோழி இனம், செம்மறி ஆடு இனம், பன்றி இனம் ஆகியவைகளின் பெருக்கங்களின் முக்கியத்துவம் பற்றி விவாதிக்க—

“மானிய கோரிக்கை எண். 22—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 11,87,53,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், மூன்று கிலோ மீட்டர் ஊரத்துக்கு ஒரு கால்நடை உதவியாளர் வீதம் நியமிக்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 22—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 11,87,53,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : தலைவரவர்களே, கால்நடைகளுக்குத் தேவையான தினிகளை அரசாங்கமே ஆலை அமைத்து உற்பத்தி செய்து கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் வாயிலாக கால்நடை வளர்ப்பவர்களுக்கு குறைந்த விலையில் விற்பனை செய்ய ஏற்பாடு செய்யாதது குறித்து விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 22—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 11,87,53,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : தலைவரவர்களே, மண்ணுக்குடி பகுதியில், கால்நடை மருந்தகங்களை சீர்படுத்தவும், அதிகரிக்கவும் வேண்டியது பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 22—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 11,87,53,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1978 பார்ச் 17]

Thiru R. MARGABANDU : Sir to discuss about the importance of formation of sheep rearing and cattle rearing societies I move

“That the allotment of Rs. 11,87,59,000 under Demand, No. 22, Animal Husbandry-be reduced by Rs. 100

Thiru M.A. LATHEEF : Sir, to discuss about the need to institute effective preventive measures to contain cattle diseases in Naickaneri Hill Village in Madanoor Union, I move.

“That the allotment of Rs. 11,87,59,000 under Demand No. 22--Animal Husbandry-be reduced by Rs. 100

(ஆ) கோரிக்கை எண். 30—சமூக நலன்.

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 30—சமூக நலன் என்ற தலைப் பின்கீழ் ரூ. 4,92,13,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. சு. பாலன் : தலைவரவர்களே, பேணுவார் அற்ற முதியோர்களை ஓரிடத்தே வைத்து பேணத்தக்க முதியோர் இல்லங்களை நிறுவ வேண்டியதன் தேவையைச் சுட்டிக்காட்டி விவாதிக்க—

“மானிய கோரிக்கை எண் 30—சமூக நலன் என்ற தலைப் பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 4,92,13,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ரெ. வி. சவுந்திரராஜன் : தலைவரவர்களே, இளம் விதவைகளுக்கும், கணவனால் கைவிடப்பட்ட இளம் பெண்களுக்கும் சில வேலைகளுக்கும், மற்றும் சில வேலைகளுக்குப் பயிற்சிகள் அளிக்க தேர்ந்தெடுக்கும்போதும், இவர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும் என்பது பற்றி விவாதிக்க—

1978 மார்ச் 7]

“மானியக் கோரிக்கை எண் 30—சமூக நலன் என்ற தலைப் பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 4,92,13,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எம். அண்ணாமலை : தலைவரவர்களே, விதவைப் பெண்களுக்கு தொழில் உத்தியோகத் துறையில் உத்தரவாத உதவியளிக்கவும், விதவை ஊதியத்தையும் முதியோர் ஊதியத்தையும் உயர்த்தவும், ஊனமுற்றோர் ஊதியம், தொழில் வாய்ப்பும் தகுதி உள்ள அனைவருக்கும் கிடைக்க வகை காணுவது பற்றியும் விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 30—சமூக நலன் என்ற தலைப் பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 4,92,13,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

Thiru M. ARUMUGAM : Sir, to discuss the need to take steps to organise homes for the children of employed mothers during office hours and to finance such Organisation in doing so, I move

“That the allotment of Rs. 4,92,13,000 under Demand No. 30, Social Welfare-be reduced by Rs. 100,

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, தகுதியுள்ள அனைவருக்கும் முதியோர் பென்ஷன் கிடைக்க உரிய நிதி ஒதுக்கீடு செய்யாதது குறித்து விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 30—சமூக நலன் என்ற தலைப் பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 4,92,13,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

Thiru R. MARGABANDU : Sir, to discuss about the economical measures to be taken to improve the status, both social and economical, for women and widows, I move.

[திரு. ர. மார்க்கபந்து]

[1978 மார்ச் 7]

'That the allotment of Rs. 4,92,13,000 under Demand No. 30-Social Welfare-be reduced by Rs. 100.

Thiru M. A. LATHEEF : Sir, to discuss about the need to lower the age limit from 40 to 25 for the purposes of widows pension scheme I move

'That the allotment of Rs. 4,92,13,000 under Demand No. 30, Social Welfare-be reduced by Rs. 100

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன. கால்நடை பராமரிப்பு, சமூக நலத் துறை ஆகிய இந்த மானியக் கோரிக்கைகளுக்கு 2 மணி நேரம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, 12-30 மணிக்கு மானியக் கோரிக்கை எண் 47 எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

மாண்புமிகு சமூக நலத் துறை அமைச்சரவர்கள் ஏதாவது முன்னுரை அளிக்க விரும்பினால், அளிக்கலாம்.

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சாஸ்வதி* : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கால்நடை பராமரிப்பு இலாகா சம்பந்தப்பட்ட கொள்கை விளக்கக் குறிப்புப் புத்தகமும்* சமூக நலப் பணி பற்றிய ஆக்கப் பணிகள் குறித்த குறிப்புகள் விளக்கப் புத்தகமும்* ஏற்கனவே அச்சடிக்கப்பட்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரவர்களின் தலைமையின்கீழ் இயங்கி வருகிற இந்த அரசின் திட்டங்களும், ஆக்கப் பணிகள் பற்றிய தகவல்களும் இவற்றில் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை உறுப்பினர்கள் படித்துப் புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்று நான் உளமரக்கருதுகிறேன். எனவே, கால்நடை பராமரிப்புச் சம்பந்தப்பட்ட கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு சமூக நலப் பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு ஆகியவற்றை நான் இந்த அவையிலே படித்துக் கூறியதாக எடுத்துக் கொண்டு, அவையின் நடவடிக்கைக் குறிப்

*376-403 404-428-ம் பக்கங்களில் இணைப்பு III, II ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

1978 மார்ச் 7] [செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி]

பேட்டிலே ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு வேண்டுகிறேன். இவை குறித்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் மேலான ஆலோசனைகளையும் கருத்துக்களையும் தெரிந்து கொண்டு எனது பதிலுரையை ஆற்றுகிறேன் என்று கூறி, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மா. மணிமாறன் : துணைத் தலைவரவர்களே, கால்நடை பராமரிப்பு, சமூகநலன் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது எங்கள் கட்சி உறுப்பினர்கள் கொண்டு வந்த வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து நான் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர். இன்றையதினம் இன்றொரு அமைச்சருடைய மானியக் கோரிக்கைகள் இருக்கின்றன. அது எப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று இப்பொழுது அறிவித்தால் நலமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நான் முதலிலே அதைச் சொல்லிவிட்டேன். இப்பொழுது அவையின் முன்னுள்ள மானியக் கோரிக்கைகள்மீது இரண்டு மணி நேரம் விவாதம் நடக்கும். 12-30 மணிக்குச் சுற்றுலாத் துறையின்மீது விவாதம் தொடங்கும்.

* திரு. மா. மணிமாறன் : தமிழ்நாட்டிலுடைய பொருளாதாரத்தைக் கணக்கில் கொண்டு பார்த்தால், இந்திய துணைக் கண்டத்துப் புள்ளிவிவரங்களைக் காணும்போது, ஒருசில அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக இங்கு வருவாய் அதிகம் என்று சொல்லமாட்டார்கள். ரூ. 40-க்கும் கீழே வருமானம் பெறுபவர்கள் 50 சதவீதத்துக்கும் மேலே இருப்பதை நம்மாலே பார்க்க முடிகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையிலேயிருக்கிற பொருளாதார முன்னேற்றத் திட்டங்கள் உருவாக்குவதற்குக் கால்நடைப் பராமரிப்புத் திட்டம் சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

[திரு. மா. மணிமாறன்]

[1978 மார்ச் 7]

(முற்பகல் 10.40)

கால்நடை பராமரிப்புத் திட்டம் வெற்றிகரமாக முடியுமானால் பல பிரச்சினைகளை ஈடுகட்ட முடியும். பொருளாதார முன்னேற்றத்துக்கு உதவியாக இருக்கும். அதே போல உணவுத் துறையிலே ஒரு மாற்றத்தைக் காணமுடியும். ஏழை எளியவர்கள் இன்றைக்கு நல்ல சத்துணவு கிடைக்காமல் இடர்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களிலேகூட பாலை சிறிய அளவிலே தான் உற்பத்தி செய்ய முடிகிறது. மற்றவர்கள் அதைப் பணம் கொடுத்துத்தான் வரங்கி உட்கொள்ள வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. கிராமப்புறங்களிலே பசுவோ, அல்லது கறவை மாடுகளோ வளர்த்து வருகிறவர்கள் தங்களுக்குத் தேவையான பாலை பெற முடியுமா என்றால், முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

ஆடு வளர்ப்புத் துறையைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் மிக முக்கியமான உணவாக இருக்கிறது. அது ஒரு சத்தான உணவாகவும் இருக்கிறது. இந்த 2 துறைகளில் முன்னேற்றம் அடைந்தால், உடல் நலமும் சீராக வளர வாய்ப்பாக இருக்கும். இத்துறையிலே நாம் பார்க்கின்ற நேரத்தில் பல சிக்கல்கள் உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றன.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

இன்றைக்கு உற்பத்தியாகிற கால்நடைகளை வளர்க்க முடியாமல் வெளிநாடுகளுக்கு இறைச்சியாக அனுப்பப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

இந்தத் துறையிலே சென்ற ஆண்டு பேசிய எங்கள் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டி, குறிப்பாக காளை மாடு போன்றவைகளாக இருந்தாலும், அந்த இறைச்சியை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புகின்ற திட்டத்தை தமிழ்நாடு ஆராய்ந்து அதிலே ஈடுபட்டால் வெளிநாட்டு செலாவணி ஈட்டுவதற்கு வசதியாக இருக்கும், என்றார்கள். இங்கே இருக்கிறவர்கள் மாமிசத்தை உண்பதற்கு தடை இருக்கும் என்று சொல்வார்கள். இதிலே இந்த அரசு அக்கறை காட்டாமல் இருக்கிறது.

மேலும், நம் நாட்டிலிருந்த நிறைய கால்நடைகள் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. கேரளா என்று சொன்னால் தவறாகக் கருதமாட்டீர்கள் என்று கருதுகிறேன்.

1978 மார்ச் 7]

[திரு. மா. மணிமாறன்]

அப்படிச் செல்லும் கால்நடைகளைத் தடுப்பதற்கு எந்தவிதமான அக்கறையும் இந்த அரசு காட்டவில்லை. இந்தத் துறைக்கு அரசு ஒதுக்கிய பணம் போதுமானதாக இல்லை. உற்பத்தி இலக்கை எட்டவில்லை. Intensive Cattle Development Project என்று

1975-76-லே, ஏறத்தாழ 60,000 மாடுகளுக்கு இனப் பெருக்கத்திற்காக ஊசி போட்டார்கள். ஆனால் 18,000 கன்றுகள் போடப்பட்டன. 1977-78-லே 68,249 மாடுகளுக்கு ஊசி போடப்பட்டும், 13 ஆயிரம் கன்றுகள் சுன்றெடுக்கப்பட்டன.

அடுத்து 'கி' சென்டரில் 1975-76-லே 76,000 மாடுகளுக்கு ஊசி போடப்பட்டதில், 22,800 கன்றுகள் போடப்பட்டன. 1977-78-லே 10,400 மாடுகளுக்கு ஊசி போடப்பட்டதில், 24,319 கன்றுகள் இந்தத் துறையிலே வளர்ந்து இருக்கின்றன.

ஆடுகளைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் 1975-76-லே 5,000 ஆடுகளுக்கு ஊசி போடப்பட்டதில் 5,094 குட்டிகள் கிடைத்தன. 1977-78-லே 5,000 ஆடுகளுக்கு ஊசி போடப்பட்டதில், 2,330 குட்டிகளே உற்பத்தி செய்து காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

கோழிகளைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், 1975-76-லே கோழி வளர்ப்பிற்கு 20.69 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஆண்டு 1978-79-லே 1.59 லட்சம்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தத் துறையிலே ஆடுகளையோ, பசுங்கன்றுகளையோ பசு மாடுகளையோ கோழிகளையோ ஆகியவைகளின் இனப்பெருக்கத்தை இந்த அரசு கட்டாயமாகக் கூர்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

இதை ஏன் சுட்டிக்காட்டுகிறேன் என்று சொன்னால், கிராமப் புறங்களில் இருக்கிற நிலையங்களில் ஊசி போடுகிற நிலை இருக்கிறது. அரசுக்குத் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ, அங்கே கட்டணம் வேறு வசூலிக்கப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டிலே உள்ள அத்தனை பேர்களும் விஞ்ஞானத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா என்றால் இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய நிலை தான் இருக்கிறது. நகரத்திலே உள்ள மக்களிடம் எடுத்துச் சொல்கின்ற அளவு, கிராமப் புறத்து மக்களிடம் எடுத்துச் சொல்லமுடியாத நிலை இருக்கிறது. இந்தக் கட்டணம் வசூலிப்பதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்று சென்ற கூட்டத்திலே சொல்லியும் இன்னும் கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகின்றது.

[திரு. மா. மணிமாறன்]

[1978 மார்ச் 7]

அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் போடுகின்ற ஊசி கட்டாயமாக பலன் இருக்கிறதா என்று சொன்னால், இல்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் 2 ரூபாய் பணம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். இந்த நிலையைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் சாதாரண ஏழை எளிய விவசாயிகள் இந்த இனவிருத்தித் திட்டத்திற்கு தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். இந்தத் துறையில் கட்டாயமாக கட்டணம் வசூல் செய்யக்கூடாது என்பதை அரசு சிந்திக்க வேண்டும். கல்ப்பின உற்பத்திக்கு ஆதரவு தரவேண்டும் என்ற நிலைமை உருவாகவேண்டும்.

இந்தத் துறையில் இருக்கின்ற அலுவலாளர்களின் நிலை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. மக்கள் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய அலுவலாளர்களை விட, அலுவலர்கள் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறது. இன்ஸ்பெக்டர் பதவியில் இருப்பவர்கள்தான் மக்கள் தொடர்பு கொண்டு பணியாற்றக் கூடியவர்கள். அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறபோது, இந்த இன்ஸ்பெக்டர்களின் எண்ணிக்கை மிகமிகக் குறைவாக இருக்கிறது. மொத்தம் 3,127 இன்ஸ்பெக்டர்கள்தான் இன்று அந்தத் துறையில் பணியாற்றுகிறார்கள். ஆனால் அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால் ஏறத்தாழ 2,653 பேர் இருக்கிறார்கள். ஆனால் மக்களோடு தொடர்பு கொண்டு கால்நடை பராமரிக்கக்கூடியவர்களின் எண்ணிக்கை 3,127 என்று இருக்கிற நேரத்தில், ஸ்பெஷல் கேட்டிகரி என்ற வகையில் 2,781 பேரும், அதிகாரிகள் என்ற அளவில் 2,653 பேரும் இருக்கின்றனர். ஆகவே, உண்மையிலேயே கால்நடை பராமரிப்பு செய்யும் இன்ஸ்பெக்டர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல, அந்தத் துறையில் இன்ஸ்பெக்டர்கள் பதவி 260 காலியாக இருக்கின்றது. ஆகவே, இதனால் கிராமப்புறங்களில் இருக்கும் 260 கால்நடை நிலையங்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டில் ஏறத்தாழ ஒரு 10-12 மைல் தூரத்திற்குள் ஒரு கிளை நிலையம் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தக் கிளை நிலையங்கள் நல்ல முறையில் இயங்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்து, அந்த 260 அலுவலர்களையும் நியமிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களை நியமிப்பதில் இந்த அரசுக்கு என்ன சிரமம் இருக்கும் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

1978 மார்ச் 7] [திரு. மா. மணிமாறன்]

இந்தத் துறையில் பல சிக்கல்கள் உருவாகிக்கொண்டு இருக்கின்றன. கால்நடை ஆய்வாளர்கள் இன்றைக்குப் போராட்டம் நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் இந்தப் போராட்டத்தை நடத்துவது இந்த அரசாங்கத்தை எதிர்க்க வேண்டும் என்பதற்காக என்று சொல்லிவிட்ட முடியாது. இன்றைக்கு இந்தியத் துணைக் கண்டமே, இந்திராவின் கோரப் பிடியில் இருந்து விடுபட்டு இருக்கிறது. எதிர் பக்கத்திலே இருப்பவர்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்வார்களோ மாட்டார்களோ, ஆனால் எங்களைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு ஒரு கோரப்பிடியில் இருந்து விடுபட்டு இருக்கிறது, இந்தியாவும், தமிழகமும். அதனால் பல்வேறு பிரச்னைகள் மனதிலே கொதித்துக்கொண்டு இருந்தவைகள் வெளிப்படத்தான் செய்யும்.

அரசாங்க ஊழியர்கள், இந்தக் கால்நடை அலுவலாளர்கள் வைத்து இருக்கும் பிரச்னையைத் தீர்க்க இந்த அரசு தயங்காது என்று நினைக்கிறேன். இந்தப் பிரச்னையைப் போக்குவதில் தயக்கம் காட்டக்கூடாது என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருந்த நேரத்தில், ஏறத்தாழ 1,000 இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு 1-வது கிரேடில் பிரமோஷன் தரப்பட்டது. ஆனால் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே இந்திரா கெடுபிடி இருந்த நேரத்தில், தமிழகத்திலும் 300 பேர் பதவி உயர்வு செய்யப்பட்டார்கள். 4-5 நாட்கள் அந்தப் பதவியில் இருந்து விட்டு, பிறகு அவர்கள் அந்தப் பணியில் தொடர்ந்து வேலை செய்ய விடாமல் பதவி இறக்கம் செய்யப்பட்டது. தொடர்ந்து பணி செய்வதில் என்ன கஷ்டம் வந்து விடும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அவர்கள் சம்பளம் வாங்குவதிலும் மேக்ஸிமம் (Maximum) ரீச் ஆகிவிட்டார்கள். ஆகவே, சம்பளம் கொடுப்பதிலும் அதிகச் செலவு இல்லை என்கிற நிலைமை இருக்கிறபோது, அவர்களுக்கு மறுபடியும் அந்த வேலை அளிப்பதில் தயக்கம் காட்டுவது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த 300 பேருக்கும் பதவி உயர்வு தர அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்கள் என்று கருதுகிறேன். அந்தத் துறையில் உள்ளவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றினால்தான் அந்தக் கால்நடைகள்—கிராமப்புறத்தில் உள்ள கால்நடைகள் பராமரிப்பு சீராக, செம்மையாக அமையும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. மா. மணிமாறன்]

[1978 மார்ச் 7]

கிராமப்புறங்களில் இருக்கும் கிளை நிலையங்களுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால், 10-15 மைல் நடக்க வேண்டியிருக்கிறது. கால்நடைகளை எடுத்துச்செல்வதற்கும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அப்படியே கஷ்டப்பட்டு மாடுகளை அழைத்துக்கொண்டு அந்நிலையங்களுக்குச் சென்றாலும், அப்படிச் செல்கின்ற நேரத்தில் போதிய மருந்து கிடையாது. ஆகவே, அரசு அந்தக் கால்நடை மருத்துவ மனைகளில் போதிய மருந்து இருக்கச்செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடியுங்கள். உங்களுக்குக் கொடுத்த நேரம் முடிந்து விட்டது.

(முற்பகல் 10.50)

* திரு. மா. மணிமாறன் : கிளை நிலையங்களில் இருக்கிற கால்நடை உதவியாளர்கள் ஊசி போடுவதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? அவர்களை ஊசி போட அனுமதித்தால் தமக்கு வருகின்ற வருமானத்தைக் குறைத்துவிடுவார்களோ என்று அஞ்சிய மருந்துவர்கள் அந்த அச்சத்தின் காரணமாக அவர்கள் ஊசி போடுவதற்குத் தடை விதிக்கிறார்கள். இவர்களே ஊசி போடுவதாக இருந்தால், 20, 25 கிலோமீட்டர் தூரம் மாடுகளை ஓட்டிச்செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களிடம் வைத்தியம் அதனால் பார்க்க வேண்டிய அவசியம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. 20, 25 கிலோமீட்டர் தூரத்திற்கு நோய் பிடித்துள்ள மாடுகளை ஓட்டிச்செல்வது மிகவும் கஷ்டம். அதனால் கிளை நிலையங்களிலே இருப்பவர்களுக்கும் ஊசி போடும் பயிற்சி அவர்களுக்கு இல்லாமலிருந்தால், அந்தப் பயிற்சியை அளித்து, அவர்களே ஊசி போட்டு வைத்தியம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மேலும் பல திட்டங்கள் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதாவது 3 மாதம், 6 மாதம் என்று பயிற்சி அளித்து, ஊசி போட ஒருவர், மருந்து கொடுக்க ஒருவர், இப்படி பலரை நியமிக்க முயற்சி செய்கிறார்கள். ஆனால் ஊசி போடுவதற்கு ஒரு இடம், மருந்து கொடுப்பதற்கு ஒரு இடம், வைத்தியம் செய்வதற்கு ஒரு இடம் என்று வைத்தால் மிகவும் சிரமமாக இருக்கும். ஆகவே, இவை எல்லாம் அந்தந்த இடங்களிலேயே இருப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் சூழ்நிலைகளை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 7] [திரு. மா. மணிமாறன்]

அடுத்தபடியாக, ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ஒரு கிளை நிலையம் கட்டாயமாக ஏற்படுத்த வேண்டும். . . (மணி யடிக்கப்பட்டு அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்.)

* திரு. யா. சை. மு. யூசப்: தலைவரவர்களே, தமிழகத்தில் வாயில்லாப் பூச்சிகளாக விளங்கும் அடித்தளத்து மக்களுக்கும், வாயில்லாப் பிராணிகளான ஆடு மாடுகளுக்குமாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற சமுதாய நலத்துறை பற்றியும், கால்நடைத் துறை பற்றியும் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கடந்த காலத்திலே அளித்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருந்த பல பிரச்சனைகள் பற்றிய சாத்தியக்கூறுகள் நிறைவேற்றப்படுமா, நிறைவேற்ற முடியுமா என்ற அச்சம் எனக்கு ஏற்பட்டிருந்தது என்பதை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் இங்கு தரப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் எவ்வளவு தூரத்திற்கு அவர்கள் சொன்னதை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து அதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நிறையப் பேர் பேசவேண்டியிருக்கிறது. 5 நிமிடங்களில் கருக்கமாகப் பேசி முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. யா. சை. மு. யூசப்: அதிலும் குறிப்பாக இந்த ஆண்டு ஏதாவது சிறப்புத் திட்டங்கள் இருக்கின்றனவா என்று பார்த்தேன். கோழி வளர்ப்புத் திட்டத்திற்கு முக்கியத்துவம் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலம் கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்ற மக்களின் பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பெருக்கும் வகையில், பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கின்ற வகையில் பல திட்டங்கள் தரப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

அதிலும் குறிப்பாக கோழி வளர்ப்பு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நிறுவப்பட்டு, அவை பணியாற்றும் சாத்தியக் கூறுகளைப் பார்க்கும் போது, 1973-74 ஆம் ஆண்டிலே தொடங்கப்பட்ட தமிழ்நாடு கோழி அபிவிருத்தி நிறுவனம் 24.6 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டத்தில் செயல்பட்டது. 1976-77 ஆம் ஆண்டில் நடந்த கணக்கெடுப்புப்படி

[திரு. யா. சை. மு. யூசப்] [1978 மார்ச் 7]

7.11 லட்சமாக இந்த நஷ்டம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் இந்த ஆண்டு அந்த நஷ்டம் கூட இல்லாமல், லாபமும் இல்லாமல் நஷ்டமும் இல்லாமல் வரக்கூடிய வகையில் அமைய இருக்கிறது. இதைப் பார்க்கிறபோது வரக்கூடிய காலங்கூரில் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபடக்கூடியவர்களுக்கு நல்ல வருமானம் கிடைக்கக் கூடிய வகையில் வேலை வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்படுகிறது.

அடுத்தபடியாக, கால்நடை வளர்ப்புத் திட்டத்தைப்பற்றி ஒரு சில குறியீடுகளைக் காட்டி, அதை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒருசில திட்டங்களைச் செயல்படுத்த தொடங்கியிருக்கிறார்கள்.

என்னுடைய மாவட்டமான நெல்லை மாவட்டத்தில் செம்மறி ஆடு வளர்ப்புத் திட்டம் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. கடந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட வறட்சியால் பாதிப்பு ஏற்பட்டு, அந்த செம்மறி ஆடுகளுக்கு உணவு வழங்க முடியாமல் அங்குமுள்ள விவசாய மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, விரைவிலே தீவிர புல் சாகுபடி திட்டத்தை மிகவும் அதிக அளவிலே நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், இந்த அறிக்கையிலே வெக்கை நோய் தடுப்புத் திட்டம் பற்றியும் மற்றும் பல திட்டங்கள் பற்றியும் அறிவித்திருக்கிறார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது) குறிப்பாக கால்நடை அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் பல உழவர்களுக்கும் சிறப்பாக உதவி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஆடு மாடு வாங்குவதற்கும், அவைகளைப் பராமரிப்பதற்கும் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒரே ஒரு வேண்டுகோளை மட்டும் கூறி என்னுடைய உரையினை முடித்து விடுகிறேன். குறிப்பாக என்னுடைய பகுதியாகிய பணகுடி மற்றும் வானூர் ஆகிய இடங்களில் நீண்டகாலமாக அங்கு கால்நடை மருத்துவத்திற்கென்று ஒரு துணை மருத்துவமனை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை அன்பு கூர்ந்து பரிசீலனை செய்து உடனடியாக துவக்க வேண்டுமென்று மெத்த பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 7] [திரு. யா. சை. மு. யூசப்]

அடுத்து, இங்கு மகளிர் நிலையத்தைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளை சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக புதிதாக மகளிர் பணி இல்லங்கள் துவக்கப்பட்டு நடைபெற்று வருகிறது.

(மணியடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடியுங்கள். நேரம் ஆகிவிட்டது.

திரு. யா. சை. மு. யூசப் : என்னுடைய மாவட்டமாகிய நெல்லை மாவட்டத்தில்.

(மணியடிக்கப்பட்டு அடுத்த உறுப்பினர் பேச அழைக்கப்பட்டார்)

* திரு. அ. ப. பழனியப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இங்கு நடைபெறுகின்ற கால்நடை பராமரிப்புத் துறை மகளிர் நலத்துறை ஆகிய துறைகளின் கீழ் வரும் மானியக் கோரிக்கையின் மீது நானும் என்னுடைய சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, விவசாயம் நாட்டின் முதுகெலும்பு என்று சொல்கிறார்கள். இந்த விவசாயம் சீரும் சிறப்புமாக வளமளிக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படுவதற்கு உறுதுணையாக இருப்பது கால்நடைகளாகும். ஆகவே அந்த கால்நடையைப் பெரிதும் பேணிக் காக்க வேண்டியது மிகமிக அவசியமான காரியம் என்பது இங்குள்ள அனைவரும் அறிந்த ஒன்று. ஆனால் இன்று இந்த துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய மானியக் கோரிக்கை மிகக் குறைவானது என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஏனென்றால் இப்போது எல்லா மாவட்டங்களிலும் ஒன்றியப் பகுதிகளிலும் கால்நடை மருந்தகங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அந்த மருந்தகங்கள் சரியான முறையிலே இயங்கவில்லை என்பது என்னுடைய ஒரு எண்ணமாகும். இது நான் தெரிந்த ஒரு உண்மையும் கூட. அங்கே உள்ள மருந்தகங்களிலே இன்றைக்கு கால்நடைகளுக்கு ஏற்படுகின்ற நோய்களுக்குத் தேவையான மருந்துகள் இல்லை. ஒரு கிராமப் புறத்திலே இருக்கின்ற விவசாயி மாட்டுக்கு நோய் வந்தது என்று கொண்டு போனால் அங்கே சொல்கிறார்கள். இந்த நோய்க்குத் தேவையான மருந்து இங்கே இல்லை வெளியிலே வாங்கி வாருங்கள் என்று கூறுகிறார்கள்.

1978 மார்ச் 7] [திரு. அ. ப. பழனியப்பன்]

என்னுடைய தொகுதியாகிய ஒட்டன்சத்திரத்தில் கால்நடைப் பொது மருத்துவ மனை இருக்கிறது. அங்கு இரண்டு டாக்டர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் தேவையான மருந்துகள் அங்கு இல்லை. ஆகவே, சாதாரண ஒரு ஏழை விவசாயி மருந்து வாங்க வேண்டுமென்றால் அந்த மருந்து விலை கூடுதலாக உள்ளது. அதோடு எங்கள் பகுதிபோல் இருக்கிற கிராமப்புற பகுதிகளிலே அந்த மருந்துகள் கடைகளிலும் கிடைப்பதில்லை. நகர்ப்புறங்களுக்குச் சென்று மருந்து வாங்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அப்படி அங்கு சென்று வாங்கி வந்து மாட்டுக்கு கொடுப்பதற்குள் எராக மாட்டுக்கு நோய் முற்றி மாடு இறந்துவிடுகிறது.

இப்படி பல சம்பவங்கள் அங்கு ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த குறையைப் போக்க எல்லா மருந்தகங்களிலும் எல்லாவிதமான நோய்களுக்கும் உரிய மருந்துகள் இல்லை என்று சொல்லாத அளவுக்கு அங்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்பது அவசியமான தொன்றாகும்.

அதோடு கால்நடை இனவிருத்தி நிலையம் இருக்கிறது. ஒரு இன விருத்தி நிலையமும் பத்து கிளை நிலையங்களும் இருக்கின்றன. அந்தக் கிளை நிலையங்களுக்கு விந்துகள் சென்று சேர்வதற்கு காலதாமதம் ஆகிறது. பொதுவாக மாடுகளுக்கு சினை ஊசி போடுவது காலை 9 மணியிலிருந்து 10 மணிக்குள்ளாக போட்டால் அது பயனுள்ளதாக மாடுகளுக்கு சினை ஏற்படுகிறது. அதற்கு மேலே போனால் பயனற்றதாக சினை பிடிப்பதில்லை.

(முற்பகல் 11-00)

ஆக அந்த முறையை மாற்றி மத்திய நிலையத்தில் இருந்து கிளை நிலையங்களுக்கு வேகமாகக் கொண்டு செல்ல வாகனவசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும்.

அதோடு, கிராமப்புறங்களில் உள்ள ஏழை எளிய சிறிய விவசாயிகளுக்கு, நிலமற்ற ஏழைக் கூலிகளுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கும் முறையில் மாடுகள் வளர்ப்பதற்காக வேண்டிய உதவி அரசின் மூலம் கொடுப்பதாக குறிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அப்படி ஒரு திட்டம் இருக்கிறது, அந்தத் திட்டத்தின் பலனைப்பெற வேண்டும் என்று முயற்சி செய்ய அந்தக் கிராம மக்களுக்கு இந்த அறிவிப்பு செல்வதில்லை, இந்தச் சட்ட

1978 மார்ச் 7] [திரு. அ. ப. பழனியப்பன்]

மன்றத்தில் உறுப்பினராக இருக்கிற எங்களைப் போன்றவர்களுக்கே இப்படி ஒரு திட்டம் இருப்பதாக இப்போதுதான் தெரிகிறது. இது கிராமங்களில் விளம்பரப்படுத்தப்படவில்லை. ஆகவே கிராமப்புறங்களில் உள்ள ஏழை மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கிற அல்லது வாழ்வளிக்கிற வகையில் இன்னின்ன காரியங்கள் இருக்கின்றன, இன்னின்ன திட்டங்கள் உள்ளன என்று அறிவித்து அதன் பயனை அந்த ஏழை மக்கள் பெறும் அளவில் கிராம மக்கள் தெரிந்து கொள்ளும் அளவிற்கு திட்டங்கள் விளம்பரப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.) அதற்கு ஒரு ஏற்பாடு இருக்கவேண்டும்.

அதோடு, புதிதாக கால்நடைப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்தப் போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என் பகுதியில் வடகாடு என்ற ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அந்தக் கிராமத்தில் ஒரு கால்நடைப் பண்ணை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று இதற்கு முன்பு அங்கே பல ஆராய்ச்சிகளைப் பெல்லாம் செய்தார்கள். அது தகுதியான இடமா என்றெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டது. ஆனால் அது குறித்து ஒரு நடவடிக்கையும் இதுவரை எடுக்கப்படவில்லை. அங்கு ஒரு கால்நடைப் பண்ணை ஏற்படுத்த அது நல்லதொரு வாய்ப்பான இடமாகும்.

அங்கு ஒரு பண்ணையை ஏற்படுத்தினால் அதன் மூலம் நல்ல தரமான கன்றுகளை உற்பத்தி செய்து அப்பகுதி மக்களுக்கு விநியோகிக்க ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும். ஆகவே அங்கு வடகாட்டில் ஒரு கால்நடைப் பண்ணை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

அடுத்து, பால் அபிவிருத்தித் திட்டம். பால் அபிவிருத்தித் திட்டம் நல்லமுறையில் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. மதுரை பால் வழங்கு திட்டத்தின்கீழ் எங்கள் பகுதியில் பல சொசைட்டிஸ் ஏற்படுத்தி அங்கிருந்து பால் வாங்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி : பால் வள நிறுவனம் பொறுத்தவரையில் அது மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் இருக்கிறது என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

[1978 மார்ச் 7]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. அ. ப. பழனியப்பன் : என் பகுதியில் கோழி வளர்ப்புப் பண்ணை ஒன்றை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒட்டன்சத்திரத்தில் ஒரு மார்க்கெட் இருக்கிறது. வாரத்திற்கு ஒரு முறை இரண்டாயிரம் கோழிகள் வருகின்றன. வாரத்திற்கு சுங்கமாக என் பஞ்சாயத்திற்கு 200 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வருகிறது. நல்ல வியாபாரம் நடக்கிறது. ஆகவே கோழி வளர்ப்புப் பண்ணை ஒன்றை அங்கே ஏற்படுத்தித்தந்தால் அங்குள்ள மக்களுக்கு நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று கூறி என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு சமூக நலனும் கால்நடை வளர்ப்பும் ஒருங்கே சேர்ந்து வந்திருக்கக்கூடிய மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என் கருத்துக்களைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதுவரையில் வேளாண்மைப்போடு இணைந்து வந்திருக்கக்கூடிய கால்நடை இலாகா இன்றைக்கு சமூக நலத் துறை இருக்கக்கூடிய அமைச்சர் அவர்களிடம் வந்திருக்கிறது. இருந்த கிறது. ஆகவே இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் கொண்டு சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கால்நடை இலாகாவிலுள்ள மருந்து ஆராய்ச்சி நிலையங்களுக்கு இந்த ஆண்டு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படவில்லை. 77-78-ல் கூட நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த ஆண்டு அது விடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில்கொண்டு இந்தத் தடவை வராவிட்டாலும் அடுத்த தடவையாவது அதைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த இனங்களில் எல்லாம் அதிகமான நிதி ஒதுக்கவேண்டும் மருந்து ஆராய்ச்சி செய்யும் இடங்களை வளர்ச்சி பெறச் செய்ய வேண்டும். இதில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். பல மருந்துகளை கண்டுபிடிக்கிறார்கள். கோமாரி நோயைப்பற்றி எல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்கிறார்கள். இது மிகவும்

1978 மார்ச் 7] [திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி]

பயன் உள்ளது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சி நிலையங்களுக்கு இப்போது இல்லாவிட்டாலும் வருகின்ற சப்ளிமென்டரி பட்ஜெட்டிலாவது அதிகமாக நிதி ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கால்நடை இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில்—‘அசர்கட்டா’ போன்ற இடங்களில் நடைபெறுகின்ற பண்ணைகளைப் பார்த்திருக்கின்றேன். அங்கே நல்ல முறையில் கால்நடைகளை, பலதரப்பட்ட இடங்களை வளர்க்கிறார்கள். நல்ல கறவையுள்ள பலதரப்பட்ட பசுக்களை வளர்க்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பசுக்களை எல்லாம் நாம் வளர்க்கவேண்டும்.

ஓசூர் பண்ணையை எடுத்துக்கொண்டால், முனாலு வெள்ளைக் காரன் காலத்தில் இருந்ததுபோலவே இப்போதும் இருக்கிறது. இதை நவீனப்படுத்துவதில் நமது அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

அங்கே குதிரைகளை எல்லாம் வளர்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது இல்லை, அதைப் பற்றி இங்கே ஒரு பிரச்சனையே வந்து விட்டது, அதுவும் கட்டாயம் இருக்க வேண்டும். அந்த பண்ணையில் இன்னும் பல மேம்பாடுகளை கொண்டு வர வேண்டும். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இருந்ததுபோலவே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எந்தவிதமான மாற்றமும் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை நல்ல முறையில் நவீனப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோழி இனங்களைப்பற்றி நாம் ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். நம் நாட்டுக்கு மிகவும் தேவைதான். நல்ல சத்துள்ள உணவாக இன்றைக்கு நமக்கு கோழி முட்டை கிடைக்கிறது. இன்னும் குறைந்த விலையில் முட்டை கிடைக்கவில்லை, இன்றைக்கும் முட்டையின் விலை சரியாக குறையவில்லை. டாப் கோ நிறுவனம் வைத்திருக்கிறோம், இப்படியெல்லாம் இருந்தும் முட்டையின் விலை 35 காசு, 40 காசு என்று தான் இருக்கிறது, போதிய அளவுக்கு இறங்கவில்லை, இதற்கான முயற்சிகளை எடுக்கவேண்டும். ஆனால் முன்பு 50 காசாக இருந்தது இப்போது ஓரளவுக்கு 35 காசு என்ற அளவுக்கு வாங்க முடிகிறது. ஆனால் இன்னும் குறைய வேண்டும்.

[திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி] [1978 மார்ச் 7]

இன்னும் சொல்லப்போனால் கோழி இறைச்சியை விற்பனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். விலையை எடுத்துக்கொண்டால் இதன் விலையும் அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. நந்தனத்தில் இருக்கக்கூடிய கோழிப் பண்ணையில் கோழி இறைச்சி விற்கப்படுகிறது, விலை இன்னும் குறைய வேண்டும். . . சபாநாயகர் அவர்கள் மணியைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார், குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் முடித்துவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் மணியைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி அவர்கள் சைவ முதலியார் ஆயிற்றே, கோழியைப் பற்றி இவருக்கு என்ன இவ்வளவு கவலை என்றுதான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். (சிரிப்பு)

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி : அடுத்து, சமூக நலத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், விதவைகளுக்கு 20 ரூபாய் பென்ஷன் கொடுக்கிறார்கள். கொடுப்பதை உரிய காலத்தில் கொடுக்க வேண்டும். தாலுகா ஆபீஸ்களில் இவர்கள் எல்லாம் வந்து நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒழுங்காக பென்ஷன் போவதில்லை. தாசில்தார் என்கொயரி, மணியகாரர் என்கொயரி என்று இப்படி காலம் கடந்து கொண்டே போகிறது. இதற்குள் நடந்து நடந்து அந்த அம்மாவே இறந்து போய் விடுவார்.

இப்போது 40 வயதிற்கு மேற்பட்ட விதவைகள் எல்லோருக்கும் பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதெல்லாம் சரியாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் நடைமுறையில் வருவதில்லை. எத்தனையோ விதவைகள் தாலுகா ஆபீசுக்கும் வீட்டுக்கும் நடந்து கொண்டே இருக்கிறார்கள், கையிலே இருக்கின்ற ரூபாய் அத்தனையும் இதற்கே செலவழிந்து போய்விடுகிறது. இதை வைத்துக் கொண்டாலே இருபது ரூபாய் பென்ஷன் கொடுப்பது போல் ஆகிவிடும். அந்த அளவுக்கு அவர்கள் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. தாசில்தார், மணியக்காரர் இவர்களிடம் எல்லாம் போய் வருவதற்குள் மிகவும் சிரமப்பட்டு விடுகிறார்கள். இதையெல்லாம் சரியான முறையில் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 7] [திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி]

இந்த பென்ஷன் எல்லா விதவைகளுக்கும் கிடைக்க வேண்டும். இந்தத் துறையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் பெண் ஆனதால் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும், ஆனால் ஏதோ சிலரைப்போல் எல்லோரும் வசதியாக இருப்பார்கள் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. அப்படியில்லாமல் எல்லோருக்கும் இந்த பென்ஷன் கிடைப்பதில் மிகுந்த கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. என். வரதராஜன் : தலைவர் அவர்களே, அவை முன் வந்திருக்கக்கூடிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் ஏற்பட்ட புயல், வெள்ளம் இவைகளால் கால்நடைகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு, மக்கள் மிகவும் சிரமப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக கிராமப்புற மக்களுக்கு இதற்காக விசேஷ திட்டம் ஒன்றைத் தீட்டி, வெள்ளத்தால், புயலால் அடித்துச் செல்லப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான கால்நடைகளுக்குப் பதிலாக இப்போது புதிய திட்டம் தீட்டி விவசாயிகளுக்கு இலவசமாக கால்நடைகளை வழங்க கவனம் செலுத்தப் பட்டிருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன். அது ஒன்றும் இதில் காணப்படவில்லை. சமீபத்தில் 'கேர்' ஸ்தாபனத்திலிருந்து கால்நடைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை போதுமான தல்ல, தேவையான அளவுக்கு இந்தத் துறையில் இன்னும் அதிகமான கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11.10]

அடுத்து, இந்தத் துறையிலே தங்களுக்கு கீழே இருக்கக்கூடிய சிப்பந்திகளோடு எப்போதும் அதிகமான, நெருக்கமான தொடர்பு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். எந்தத் துறையிலும் சிப்பந்திகளோடு நெருக்கமான தொடர்பு அதிகம் இல்லாவிட்டால், அதிலே செயல்திறன் அதிகமாக இருக்க முடியாது. கால்நடை ஆய்வாளர்கள் வருந்துகிறார்கள். மிகப் பெரிய சம்பளம் கொடுக்கக் கூடிய பெரிய பதவிகளுக்குத்தான் பதவி உயர்வு கொடுக்கின்றார்கள்.

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1978 மார்ச் 7]

அதேபோல் பல ஆண்டுக் காலமாக இந்த கால்நடை துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற தங்களுக்கு பதவி உயர்வு கிடைப்பதில்லை என்ற குறைபாடு அவர்களிடையே இருக்கிறது. அவர்கள் சொல்கிறார்கள், கிரேடு II என்ற நிலையிலேயே 8 ஆண்டுகள் 10 ஆண்டுகள் நாங்கள் பணியாற்றினாலும் எவ்விதப் பதவி உயர்வும் இல்லாமல் இருக்கிறோம் என்று. தேர்வு நிலையை ஏற்படுத்தலாம். கிரேடு I என்று பதவி உயர்வு கொடுக்கலாம் கால்நடை அதற்கான வசதிகளை மேலும் நீடிக்கலாம். ஏற்கனவே இருந்ததைப்போல் ஒன்றியங்களில் கால்நடை விரிவாக்க அலுவலர்களாக பதவி உயர்வு கொடுக்கலாம்.

ஏற்கனவே கால்நடை ஆய்வாளர்களுக்கு இருந்த பயிற்சி முகாம்கள் இப்போது தடைபட்டு நிற்கின்றது. மல்டி பர்பஸ் ஓர்க்ஸ் என்கின்ற அடிப்படையில் இந்தத் துறையிலே இன்னும் அதிகமான வேலைகளை கிராமங்களிலே செய்ய முடியும். அதற்குரிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள்.

அதேபோல், டிப்ளமா கோர்ஸ்-ல் தங்களுக்கு தேர்வு அடைவதற்கான வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்றும் கேட்கிறார்கள். இப்படி அவர்கள் கேட்கின்ற வசதிகள் எல்லாம் மிகப் பெரிய கோரிக்கைகள் அல்ல; சேலவும் அதிகம் ஆகிவிடாது. ஆகவே, அவர்களுக்கு இந்த வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும். சட்டையில்லாத போராட்டத்தில் அவர்கள் இறங்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு தயவுசெய்து இந்தத் துறையைப் பற்றி விவாதித்து பதில் அளிக்கும்போது, அமைச்சர் அவர்கள் இதுபற்றிய தெளிவான பதிலை, கால்நடை ஆய்வாளர்கள் மனசாந்தி பெறக்கூடிய அளவிலே சொல்ல வேண்டுமென்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்து, கால்நடை தீவிரத் திட்டமோ அல்லது கேந்திர திட்டமோ எது அமலில் இருந்தாலும் நம் நாட்டிலே உள்கடைக் கிராமங்களிலே கால்நடைகளுக்குப் போதுமான மருந்துகள் கிடைப்பதில்லை மிகப் பெரிய சங்கடம் இருக்கிறது. இதை நாம் உணர வேண்டும்.

1978 மார்ச் 7] [திரு. என். வரதராஜன்]

அப்படி உணர வேண்டுமானால், கால்நடை சப்-சென்டர்களை அதிகமாக்க வேண்டும். அரசு ஆராய்ச்சி செய்து புதிய மருந்துகள் கண்டுபிடித்திருக்கின்றது என்று சொன்னால் மட்டும் போதாது; அதிலே பிரயோஜனமும் இல்லை. இந்த உள்கடைக் கிராமங்களிலே போதுமான மருந்துகள் கிடைப்பதில்லை என்று காங்கிரஸ் நண்பர் திரு. பழனியப்பன் அவர்கள்கூடப் பேசினார்கள். உள்கடைக் கிராமங்களிலே சரியான முறையிலே மருந்துகள் கிடைப்பதில் சங்கடம் இருக்கிறது. இதற்கு என்னுடைய ஆலோசனையைச் சொல்கிறேன்.

மொபைல் வான்களை நாம் அதிகமாக்குவதன் மூலம், இதை ஓரளவுக்கு நிறைவேற்ற முடியும். இதன் மூலம் இன்றைக்கு கால்நடைகளுக்குப் போதுமான மருந்துகள் கிடைக்க உதவி செய்ய முடியும்.

இரண்டாவது, சப்-சென்டர்களை நாம் அதிகப்படுத்த வேண்டும். மருந்துகள் என்று வருகிறபோது, கால்நடை மருந்தகங்களில் அதிகமான மருந்துகள் இப்போது கிடைப்பதில்லை. இதுபற்றி ஆழ்ந்து பரிசீலிக்க வேண்டும். சில பகுதிகளில் இப்படிப்பட்ட மருந்துகள் கடைகளிலே கூட கிடைப்பதில்லை. இவைகளைப் பற்றியும் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்து சொல்ல வேண்டியது, இன்றைக்கு நாம் இன விருத்தி செய்வதில் அதிகமான முயற்சி செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட காலத்திலே, இந்த இன விருத்தி செய்வதற்காக ஊசிகள் போடப்படுகின்றன. அந்த இடங்களிலே இதற்காக பணம் வசூலிக்கின்றார்கள். இன்றைக்கு இந்த முறையைக் கைவிடுவதன்மூலம், இதிலே ஓரளவுக்கு சிறு விவசாயிகள் பயன் அடைவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த இன விருத்தி என்று சொல்லும்போது, ரெர்சி போன்ற இனங்களை விருத்தி செய்வதற்கு நாம் முயற்சிகள் செய்குவருகிறோம். இதைபோல் இன்னும் பல இனங்களைப் பற்றி இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆயல் இனங்களிலே எல்லாம் நாம் இன விருத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். வரதராஜன்] [1978 மார்ச் 7]

அடுத்து, சமூக நலத் துறையைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல வேண்டும். இன்றைக்கு விதவைகளுக்கு உதவுவது என்ற பெயரால், நாம் அவர்களுக்கு 40 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு உதவி செய்கிறோம். அது போதுமானதாக இல்லை. நம் முடைய நாட்டிலே உள்ள வறுமை நிலைமைகளை நாம் அனைவரும் அறிவோம். ஆகவே, விதவைகள் என்று சொல்கின்றபோது சிறிய வயதில் விதவையானவர்கள் 15, 19, 20 வயதிலே உள்ளவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? ஆகவே, விதவைகள் அனைவருக்கும் உதவி செய்வது என்ற வகையிலே இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உடல் ஊனமுற்றவர்கள் என்று சொல்கிறபோது, நாம் அவர்களுக்கு பல சலுகைகள் அளிப்பதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும். வேலை வாய்ப்பு போன்றவற்றிலும், இன்னும் பிற துறைகளிலும் நாம் அவர்களுக்கு உதவிகள் அளிக்க வேண்டும். சென்னை நகராத்திலே கூட, கொழுநோய்க்காரர்கள் சுற்றிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அவர்கள் எந்த இடத்திலே இருந்தாலும் சரி, தொற்று நோயைப் பரப்பக் கூடிய இந்தச் சமுதாயத்தினரை அவர்களுக்காக அமைக்கப் பட்டிருக்கின்ற இல்லங்களிலே உடனடியாகக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து, அவர்களுக்கு அங்கே நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும்; அதிலே நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

இந்த வருவாய்த் துறையிலே, வயோதிகர்களுக்காக உதவித் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. வயோதிகர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுப்பதை சமுதாய நலத் துறைக்கு மாற்றினால் நல்லது. அப்படிப் பார்க்கின்றபோது, இன்றைக்கு மேற்கு வங்காளத்திலே அரசு வேலையில்லாதவர்களுக்கு மாதம் 50 ரூபாய் உதவித் தொகை அளிக்க முன்வந்துள்ளது. இங்கே வயோதிகர்கள் அனைவருக்கும் மாதம் குறைந்ததான ரூ. 20 கொடுக்காமல் இருக்கிறோம். குழந்தைகளைக்கூட பராமரிக்க முடியாமல், தங்களுடைய தாய் தகப்பன்களுக்குக் கூட உணவு அளிக்க முடியாத நிலையில் நம் நாட்டிலே குடும்பங்கள் வாழ்வு தாழ்வாகி நிற்கின்றன. இந்த உதவித் தொகை 20 ரூபாய் இருக்கக்கூடிய வயோதிகர்கள் முழுமைக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை மனதில் கொண்டு, நாம் இந்த தேவையான உதவியைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 7] [திரு. என். வரதராஜன்]

கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். கால்நடைகளுக்கு, புண்பட்டிருக்கும் கால்நடைகளை மாட்டு வண்டிகளில் பூட்டினால் அபராதம் விதிப்பது முன்பு ஐந்து ரூபாயாக இருந்தது இன்று ஐம்பது ரூபாய் அளவுக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது, அதனால் அதைத் தடுத்து நிறுத்த முடிந்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. லஞ்ச வாவண்யத்திற்குத்தான் இடமளிப்பதாக இருக்கிறது. ஏழை எளிய மக்கள் தொல்லைக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இதைப் பற்றியும் இந்த இலாகா பரிசீலித்து பழையபடி ரூபாய் ஐந்து அபராதம் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. பி. கிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமூக நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற கால்நடை, சமூக நலத் துறை மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

கால்நடைப் பராமரிப்பிலும், கோழி வளர்ப்பிலும் நமது அனைத் திந்திய அண்ணா தி.மு.க. அரசு எடுத்துக்கொண்ட பல நடவடிக்கைகள் மூலமாக, நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பல மாவட்டவாரியாக, தாலுகாவாரியாகச் சென்று கால்நடைப் பராமரிப்பில் எந்தெந்த வகையில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்ற முறையில் மிகவும் சுறுசுறுப்பாகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள்.

இந்த நாட்டில் வாழக்கூடிய ஏழை எளிய மக்கள் ஆடு மாடுகளையும் கோழிகளையும் வளர்க்கிறார்கள். அவற்றைக் கொண்டு தான் அவர்கள் அவர்களுடைய குடும்பங்களைப் பராமரித்து வருகிறார்கள். அந்தக் கால்நடைகளுக்கும், கோழிகளுக்கும், நோய் வருகிற நேரத்தில் எங்கு சென்று அதற்கு வைத்தியம் செய்வது என்பதைக்கூட அறியாத மக்கள் கிராமப்புறங்களில் வாழ்கிறார்கள். ஆகவே கிராமங்கள்தோறும் நடமாடும் மருத்துவ மனைகளை ஏற்படுத்தி அந்தக் கால்நடைகளுக்கு வைத்திய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து கால்நடை அபிவிருத்தியில் இந்த அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பி. கிருஷ்ணன்]

[1978 மார்ச் 7]

உடனுக்குடன் கால்நடைகளுக்கு ஏற்படக் கூடிய நோய்களைத் தீர்க்க முடியாததன் காரணமாக கிராமப்புறங்களில் கால்நடைகளின் எண்ணிக்கை குறைந்து கொண்டே வருகிறது.

அதேபோன்று இனவிருத்தி செய்கிற நேரத்தில் அந்த ஆடு மாடுகளுக்கு எந்த வகையிலே இன விருத்தி செய்யவேண்டுமென்பதை அறியாத மக்கள் எல்லாம் கிராமங்களிலே இருக்கிறார்கள். ஒரு கால்நடைக்கு இன விருத்திக்காக ஊசி செலுத்த வேண்டுமென்றால் ஊசி செலுத்துகிற நேரம் எப்போது என்பதை டாக்டர்களிடத்திலோ அல்லது அங்குள்ள அதிகாரிகளிடத்திலோ கலந்து அந்த நேரத்தில் ஊசி செலுத்த வேண்டுமென்பதை அறியாமல் அங்கே சென்று இன விருத்திக்கான ஊசியைச் செலுத்துகின்ற காரணத்தால் இனவிருத்தி ஏற்பட முடியாத நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி அந்த அதிகாரிகள் சொல்லுகிற வகையில் அந்த மக்கள் நடப்பார்களானால் இனவிருத்தி நிச்சயமாக ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய தமிழகத்தில் பல கிராமங்களில் கோழிகளை வளர்த்து அதன்மூலம் தங்கள் வயிற்றுப் பாட்டைக் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலைமையில் மக்கள் இருக்கிறார்கள்.

கிராமங்களில் ஏழை எளிய, ஊனழுற்ற, கண்பார்வையற்றவர்கள் குடும்பங்களுக்கு இந்த அரசு மானியமாக கால்நடைகளையும் கோழிகளையும் கொடுத்து அந்தத் திக்கற்ற குடும்பங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற எனது வேண்டுகோளை அரசிடம் வைக்கிறேன்.

அதேபோன்று இந்த நாட்டில் பல்லாயிரக்கணக்கான விதவை சகோதரிகள் வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் கோழி வளர்ப்பில் கால்நடை வளர்ப்பில் ஆர்வம் காட்டக்கூடிய வகையில் அவர்களுக்கு ஆடுமாடுகள், கோழிகளைத் தந்து இந்த அரசு அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்திக் கொள்ளவும், அவர்களுடைய வாழ்க்கையைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 7]

[திரு. பி. கிருஷ்ணன்]

[முற்பகல் 11-20]

கும்பகோணம் தொகுதியில் கால்நடை மருத்துவமனையை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து, விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் திரு. பண்ணை கே. சேதுராம் தலைமை)

* திரு. எம். ஆறுமுகம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே இன்றைய தினம் கால்நடைப் பராமரிப்பு, சமூக நலத் துறை மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

கால்நடைப் பராமரிப்புத் துறை என்பது இந்திய கால்நடைகளையும் அயல் இன ரகங்களையும் கலப்பு இன அபிவிருத்தி மூலமாக உற்பத்தி செய்து நாட்டிலே கால்நடைகளைப் பெருக்குவதற்கும், அதே நேரத்திலே பால் வளத்தைப் பெருக்குவதற்கும் உதவிகரமாக இருந்து வருகிறது. உயர் ரக கால்நடைகளைப் பெருக்குவதற்கும், இந்தியக் கால்நடைகளைப் பெருக்குவதற்கும் கால்நடைத் துறை இருக்கிறது.

இப்படி இனவிருத்தி மூலமாக உற்பத்தியாகக் கூடிய பாலை விநியோகிக்கக்கூடிய பொறுப்பு மற்றொரு துறையிடம் இருக்கிறது, மற்றொரு அமைச்சரிடம் இருக்கிறது. அது சரியாகாது. ஏனெனில், பாலையும் பசுவையும் பிரிப்பது சரியல்ல. மாடுகளை வளர்க்கின்ற, பெருக்குகின்ற முழுப் பொறுப்பும், இனத்தைப் பெருக்குகின்ற முழுப் பொறுப்பும் ஒரு அமைச்சரிடம் இருக்கிறது. ஆனால், அந்த மாடுகளிலிருந்து உற்பத்தியாகும் பாலை இன்னொரு அமைச்சர் நிர்வகித்து வருகிறார் என்றால் இது இரட்டை ஆட்சி முறையாகும். ஆகவே, வருங் காலத்தில் ஒரே அமைச்சரிடம் இரண்டையும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே வெட்கை நோய் மாடுகளுக்கும், ஆடுகளுக்கும், செம்மறியாடுகளுக்கும், மற்ற பிராணிகளுக்கும் வந்து அவைகள் செத்து மடிகின்றன. கால்நடை வளர்ப்புத் துறையில் நல்ல மருந்து வசதிகள் இல்லாத காரணத்தால் அவைகள் எல்லாம்

[திரு. எம். ஆறுமுகம்]

[1978 மார்ச் 7]

பண்ணை பண்ணையாக மடிந்து விடுவதால் நாட்டிலே பால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது. அது மட்டுமல்ல. இறைச்சி உற்பத்தியும் பாதிக்கப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் அந்த மாடுகளை வளர்க்கக் கூடியவர்களுக்கு பொருள் இழப்பும் ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட கொடிய நோயால் ஆடு, மாடுகள் இறந்துவிட்டால் பொருள் இழக்கின்றவர்களுக்கு நட்டயீடு கொடுக்கக்கூடிய முறையில் கால்நடை இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் கட்டாயமாகக் கொண்டு வரப்பட வேண்டுமென்று சென்ற நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்தின் போதே நான் சொன்னேன். அதன்மீது என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் பதிலில் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம், ஏர்க்காடு மலைப் பகுதியில் அயல் இனங்கள், குர்ஜியன், ஜர்ஸி, ரெட்டேன் என்று சொல்லக்கூடிய ரகங்களை வைத்து பண்ணைகளை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக வீந்துகள் சேமிக்கப்பட்டு மற்ற மாஸ்ட்ங்களுக்கு விநியோகிக்கக்கூடிய முறையில் ஏர்க்காட்டில் ஒரு கால்நடைப் பண்ணையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு முழுவதும் கால்நடைகளை வளர்க்கக்கூடியவர்களுக்கு பெரிய பிரச்சனையாக இருப்பது வறட்சிக் காலங்களில் தீவனம் கிடைப்பதில்லை என்பதாகும். பச்சை, உலர்ந்த தீவனங்களை ஆண்டு முழுவதும் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் தரிசாகக் கிடக்கும் நிலங்களையெல்லாம் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வந்து ஆண்டு முழுவதும் கால்நடைகளுக்கு தீவனம் கிடைக்கக் கூடிய முயற்சிகளை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டும். இந்தியா முழுவதும் கோழிப் பண்ணைக்கு வழங்கும் மின் இணைப்பிற்கு விவசாயத்திற்கான மின் கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. ஆனால், தமிழ்நாட்டில் மட்டும் நான்-டொமஸ்டிக் கட்டணமாக 65 பைசா, 70 பைசா யூனிட்டுக்கு வசூலிக்கப்படுகிறது. இதை அரசு கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்தில் தீவிர கால்நடை வளர்ப்பு நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சேலம் மாவட்டத்தில் கோமிக்ஷஞ்சு பொரிப்பு நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்தக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 7]

[திரு. எம். ஆறுமுகம்]

கன்னியாகுமரியிலே அருமனை என்ற இடத்திலே ஒரு கால்நடை மருத்துவர் தாக்கப்பட்டு, சமூகவிரோதிகளால் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார். தாக்கப்பட்ட மருத்துவர் போலீஸில் புகார் செய்திருக்கிறார். ஆனால், இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்தால் கால்நடை மருத்துவர்கள் எப்படி பணியாற்றுவார்கள் என்பதை பார்க்க வேண்டும். அரசாங்க ஊழியர்கள் தங்களுடைய கடமைகளைச் செய்வதற்கு போதிய பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். அப்படி அளிக்காவிட்டால் அவர்கள் தங்களுடைய கடமைகளைச் சரிவர செய்ய முடியாது.

மதுரை ஜில்லாவிலே 1976 ஆம் ஆண்டு திடீரென்று கொள்ளை நோய் ஏற்பட்டு அதன் காரணமாக 15 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள வாத்துக்கள் இறந்து விட்டன. அதை வளர்த்தவர்கள் அரசாங்கத்திடம் கடன் கேட்டு வின்னப்பித்து இருக்கிறார்கள். இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் அவை கவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன.

கேரளாவில் இம்மாதிரி விபத்துக்கள் ஏற்பட்டால் உடனடியாக நிதியுதவியும், கடனுதவியும் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுபோல தமிழ்நாட்டிலேயும் தாரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமூக நலத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் விதவைகள் உதவி நிதி பெறும் வயது 40 வயதுக்குக் குறையாமல் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஒரு பெண் 18 அல்லது 20 வயதில் விதவையாகிவிட்டால் அவர்கள் இந்த விதவைகள் நிதி உதவியைப் பெறுவதற்கு 20 ஆண்டு காலம் காத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. தினசரி கூலி வேலை செய்கின்ற, அல்லது வண்டி இழுக்கின்ற ஒரு தொழிலாளி இறந்துவிட்டால், அவனது மனைவிக்கு 20 வயது ஆகியிருந்தால், அந்தப் பெண் 20 ஆண்டு காலம் எவ்வாறு காத்திருந்து பெற முடியும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

[திரு. எம். ஆறுமுகம்] [1978 மார்ச் 7]

எனவே, சமுதாயத்தில் வாழ்விழந்த விதவைகளுக்கு, அவர்களுக்கு வயதுவரம்பைக் கணக்கில் கொள்ளாமல், இந்த நிதி உதவியைப் பெற வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும். 40 வயதான விதவை, விதவை நிதியுதவி கேட்டு மனுச் செய்து, அந்த உதவியைப் பெறுவதற்காக நடந்து நடந்து முதியோர் உதவித் தொகை பெறுகின்ற வயதை அடைந்து விடுகிறார் என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கின்ற ஏழை எளிய விதவைகள் அந்த உதவியைப் பெறும் வகையில், வயது வரம்பை நீக்கி, விதவையான பெண்கள் அனைவரும் இந்த உதவியைப் பெறுவதற்குத் தகுதி உள்ளவர்கள் என்று அரசு அறிவிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமுதாயத்தில் உள்ள ஏழைகள், விதவைகள், ஊனமுற்றோர் ஆகியோருக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்யும்பொருட்டு, அரசு எழுதுபொருள் பிரிவில் பழுதடைந்த தட்டெழுத்துக் கருவிகளை ஏலம் விடுவதைத் தவிர்த்து, அத்தகையவர்களுக்கு இலவசமாக அளித்தால் அவர்கள் சுயமாகவே தொழில் நடத்த உதவியதாக அமையும். அதே நேரத்தில் விதவைகளுக்கு இலவசமாக தையல் மிஷினும் வழங்க வேண்டும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முதியோர் பென்ஷன் என்பது 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அப்பொழுது கொடுக்கப்பட்ட 20 ரூபாய் என்பது 15 ஆண்டுகளாக அப்படியேதான் இருந்து வருகிறது. ஆகவே, முதியோர் உதவித் தொகையான 20 ரூபாய் என்பதை காலத்திற்கும், விலைவாசிக்கும் ஏற்றவாறு உயர்த்தி 50 ரூபாயாகவாவது உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமூகத்தில் உள்ள குழந்தைகளின் வளர்ச்சியை சமூக நலத் துறை சரியாகக் கவனிக்க வேண்டும். ஏனென்றால், ஒரு நாட்டின் வருங்காலச் செல்வம் குழந்தைகள்தான். இந்தக் குழந்தைகள் சம்பந்தமாக இரஷ்யாவிலும், இங்கிலாந்திலும் தீவிர கவனம்

1978 மார்ச் 7] [திரு. எம். ஆறுமுகம்]

செலுத்தப்படுவதோடு, ஏராளமான பொருளும் செலவிடப் படுகிறது. அரசாங்கத் துறையிலும், தனியார் துறையிலும் உள்ள அலுவலகங்களில் உத்தியோகத்திற்குச் செல்லும் தாய்மார்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அலுவலகங்களுக்குச் சென்றுவிட்டால் அவர்களுடைய குழந்தைகளைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்க வேண்டும். அதற்காக குழந்தைகள் இல்லத்தை அதிகமாக ஆக்க வேண்டும். குழந்தைகள் வளரக் கூடிய சூழ்நிலையிலும், அவர்கள் இருக்கின்ற நிலைமைகளிலும் குழந்தைகளின் மனோநிலை மாறுகிறது.

தமிழ் நாட்டிலே குழந்தைகள் தெருக்களிலே திரிகிறார்கள். அப்படித் திரிகின்ற குழந்தைகளின் உடல்நிலையும், கல்வி நிலையும் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அம்மாதிரி ஏழை எளிய குழந்தைகளுக்கு நல்ல கல்வி வசதி அளிக்க வேண்டும். அவர்களது உடல் நலத்தைப் பேணுவதற்காக அதிகமாக நடமாடும் மருத்துவ மனைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

தமிழ் நாட்டில் 4 வயது முதல் 9 வயது வரையிலுள்ள குழந்தைகளுக்கு கட்டாயமாக நர்சரி கல்வி போதிக்கப்பட வேண்டும். ஏனென்றால், சிறு வயதில்தான் குழந்தைகளின் அறிவு வளர்ச்சியடையும். எனவே, 1,000 பேர்கள் உள்ள கிராமமாக இருந்தாலும், நகரமாக இருந்தாலும் அங்கே நர்சரி பள்ளிகளை அரசாங்கத் துறையிலோ அல்லது தனியார் துறையிலோ ஏற்படுத்தி, நர்சரி கல்வியை அந்தக் குழந்தைகளுக்குப் போதிக்க வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது.) நர்சரி கல்வி என்பது தற்பொழுது கல்வி இலாக்காவில் இருக்கிறது. கல்வி இலாக்காவானது கல்லூரிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள், நடுநிலைப் பள்ளிகள், ஆரம்பப் பள்ளிகள் ஆகியவைகளைக் கவனித்து வருகின்ற இந்த நேரத்தில் சமூக நலத் துறையைச் சேர்ந்த இந்தக் குழந்தைகளையும் அவர்களால் கவனிக்க இயலாது. ஆகவே, நர்சரி பள்ளிகளை சமூக நலத் துறைக்கே மாற்ற வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

* திரு. பொ. உத்திராபதி : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, சமூக நலத்துறை மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பு பற்றிய இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாகச் சில யோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1978 மார்ச் 7]

சமூக நலத்தில் பெண்கள் நலம், குழந்தைகள் பராமரிப்பு பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வாழ்க்கை நிலையில் பாதிப்புக்குள்ளான விதவைகள் அனைவருக்கும் நிதி உதவி கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற நோத்தில் எனக்கு முன் பேசியவர் சொன்னதைப்போல், விதவையான அத்தனை பேர்களுக்கும் கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் மனுப் போட்டால் கிடைப்பதற்கு ஆறு மாதங்கள் ஆகின்றன.

தமிழ்நாட்டில் ஆயிரம் பேர்கள் விதவைகள் இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களில் 10 பேர்களுக்குத்தான் பணம் கிடைக்கிறது. பிறகு 10 பேர்களுக்குக் கிடைப்பதற்குள்ளாக இந்த 10 பேர்களும் செத்தால்தான் சேர்க்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்க்காமல் விதவைகள் அத்தனைபேர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அனாதைக் குழந்தைகள் என்று சொல்லும்பொழுது, குழந்தைகள் விடுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அவைகள் பெயரளவில் விளம்பரத்திற்காக உருவாக்கப்பட்டனவே தவிர உண்மையிலேயே அந்தக் குழந்தைகளை வளர்த்து, படிக்க வைத்து அவர்களுக்கு எதிர்காலத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்ற நோக்கம் இல்லை. நம்

(முற்பகல் 11-30)

அரசு கூடச் சொல்லியிருக்கிறது, கிராமத்தை நகரமாக்க வேண்டுமென்று. சென்னை நகரத்திலே பார்த்தோமானால், இலட்சக் கணக்கான குழந்தைகள் பிச்சை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். பெண் குழந்தைகளும் ஆண் குழந்தைகளும் பிச்சை எடுப்பது, பிளாட்பாரத்திலிருந்து இரயில்வே ஸ்டேஷனில் கீழே இறங்கும் வரை, காண்கின்ற காட்சியாகத் தானிருக்கிறது. அதே போல், கிராமங்களில், ஏழைகள், பின்தங்கிய மக்கள், ஏழை விவசாயிகள், தங்கள் குழந்தைகளைப் படிக்க வைக்க முடியாமல், அவர்களிடம் உழைப்பைப் பெறவேண்டுமென்ற நோக்கில், மாடு மேய்க்க வைக்கிறார்கள்.

அனாதைக் குழந்தைகளுக்கு, கணக்குப் பிள்ளையிடமும், தாசில் தாரிடமும் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கச் சொல்கிறார்கள். கணக்குப் பிள்ளையும் தாசில்தாரும் பணம் கொடுக்கிறவர்களுக்குத்தான்

1978 மார்ச் 7] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கிறார்கள். அந்த நிலையைப் போக்கி, சோவியத் ரஷியா, மற்றும் சோஷலிச நாடுகளைப் போல், அரசு அந்தக் குழந்தைகளைத் தாங்களே கவனித்து, படிக்க வைக்க வேண்டுமென்று நான் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கால்நடை என்பது மிக முக்கியமானது. நம் தமிழகத்திலே, கிராமங்களிலே, ஏழை, எளிய மக்கள் பெரும்பகுதி கால்நடைகளை வைத்துத்தான் பிழைக்கிறார்கள். அந்தக் கால்நடைகள் இல்லையென்றால், அவர்களால் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாது. அந்தக் கால்நடைகளுக்கு சர்ட்டிபிகேட் வாங்கவேண்டும், தாசில்தாரிடத்திலே பெற வேண்டுமென்றெல்லாம் உத்தரவு இருக்கிறது.

ஏழை, எளிய மக்கள் கால்நடை வளர்க்க, சர்க்கார் நோடியாகக் கடன் கொடுக்கவேண்டும். இன்னும் அரிசன மக்களுக்கு, பாதி மானியமும், பாதி கடனும் கொடுத்து அவர்கள் கால்நடைகளை வளர்க்கச் செய்யவேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியிலே கொருக்கையில் கால்நடைப் பண்ணை இருக்கிறது. சாதாரண ஏழை, எளிய விவசாயிகள் வைத்திருக்கிற மாடும் எலும்பும் தோலுமாக இருக்கிறது, இந்தப் பண்ணையிலே இருக்கிற மாடும் எலும்பும் தோலுமாக இருக்கிறது. காரணம், வைக்கோல் வாங்கிக்கொடுக்கிறேன் என்று, வைக்கோல் கொடுக்காமலே, பாதிப் பணத்தை மோசடி செய்கிறார்கள்.

அதே மாதிரி, பசும்பூல் வளர்ப்பதாகக் கூறி பணத்தைச் சாப்பிடுகிறார்கள். தயவுசெய்து அமைச்சரவர்கள் அங்கு வந்து பார்க்க வேண்டும். ஆனால், வந்து பார்க்கிறேன் என்று முன்னாலேயே சொல்லக்கூடாது. முன்னாலேயே சொல்லிவிட்டால், 10 பெண்களை விட்டு, புல்லுக்கெல்லாம் தண்ணீர் தெளித்து வைத்துவிடுவார்கள், பச்சையாக இருக்கவேண்டும் என்று. அதேபோல், வைக்கோலை வாங்கி அடுக்கி வைத்துவிடுவார்கள். ஆகவே, திடீரென்று வந்து பார்க்கவேண்டும். இப்படியெல்லாம் அரசாங்கப் பணம் விரயம் ஆகிறது. அரசு இதுபற்றி தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1978 மார்ச் 7]

அமைச்சருக்கு நல்ல பொறுப்பு கிடைத்திருக்கிறது. ஆடு, மாடு, கோழி, வாத்து இவைகளை வளர்ப்பதிலே தீவிரமாக இருப்பவர்கள் பெண்கள். பெண்கள் பொறுப்பில் இருக்கக்கூடிய இவற்றிற்கு பொறுப்பேற்றுள்ள அமைச்சர் பெண் அமைச்சர். பத்திரிகைகளிலே பார்க்கிறோம், பிரமாதமாக அறிக்கை விடுக்கிறார்கள். ஆனால், கிராமங்களிலே அந்த ஜனங்களுக்குப் பயன் அளிக்கிறதா என்றால் இல்லை. அந்த மாடு, கோழி, ஆடு இவைகளை யெல்லாம் முக்கியமாகக் கருதி, கிராமங்களை நகரங்களாக்க வேண்டுமென்றால், அந்தப் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்த, இவைகளை வளர்க்க அரசு தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து புயல், வெள்ளத்தாலே ஆடு, மாடு இவைகளெல்லாம் இறந்து விட்டால், அதற்காக உதவி கொடுப்பதாக அரசு அறிவித்திருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியிலே கோட்டூரிலே, ஆடு, கால்நடை பறிகொடுத்தவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காகக் குலுக்குச் சீட்டு மூலமாக கால்நடைகளைப் பறிகொடுத்த, எல்லோருக்கும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். ஆனால், அதற்குப் பதிலாக, யாருடைய மாடு, ஆடு சாகவில்லையோ, அவர்களுக்குக் குலுக்குச் சீட்டுக் கொடுத்து, தகராறு நடந்து கொண்டிருக்கிறது, என் தொகுதியிலே. அதைக் கவனித்து, எத்தனை பேருக்கு ஆடு மாடு செத்திருந்தாலும் அவர்களுக்கு உதவி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

கிராமப் புற பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்த வேண்டுமென்றால், ஆடு, மாடு, கோழி, வாத்து, இவைகளையெல்லாம் வாங்க, அரசே, நோடியாக, மானியமும் கடனும் கொடுத்து, கிராமத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல் பென்ஷன். 1957-லே கனம் காமராஜ் அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அப்பொழுது, பென்ஷன் ரூ. 20. 27 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் ரூ. 1 கோடி சொச்சம்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். எந்த ஆட்சி வந்தாலும் அதை உயர்த்தவில்லை. காமராஜர் ஆட்சிக்குப் பிறகு நாங்கள் நிறைய செய்தோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், 1 கோடி சொச்சத்தை விட அதிகமாக ஒதுக்கவில்லை. இப்பொழுதும் அதே தொகைதான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதை அதிகமாக ஒதுக்கிட வேண்டும்.

1978 மார்ச் 7] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

இப்பொழுது 100 பேர் மனு போட்டால் 20 பேருக்குக் கிடைக்கிறது. வேறு 20 பேருக்குக் கிடைக்கவேண்டுமென்றால், ஏற்கனவே வாங்கிக்கொண்டிருக்கிற 20 பேர் செத்தால்தான் சாங்கஷன் கிடைக்கிறது. அதில், ஆணுக்கு 65 வயதுக்கு மேலும், பெண்ணுக்கு 60 வயதுக்கு மேலும் என்று கொடுக்கிறார்கள். இங்கே 65, 60 வயதுக்கு யார் இருக்கிறார்கள்? சோவியத் நாட்டில் வேண்டுமானால், 100 ஆண்டுகள் சர்வ சாதாரணமாக இருக்கிறார்கள். இங்கே நம்முடைய நாட்டிலே, 40 வயது வரை இருப்பதே பெரிய காரியம்.

ஆகவே 65 வயது என்று இல்லாமல் அவர்களுக்கும் வயதைக் குறைத்து, சாக சாக கொடுக்காமல் உயிரோடு இருக்கும்போதே பென்ஷன் கொடுக்கவேண்டும்.

நகரத்தில் பயிரிகள் என்று இருப்பவர்கள் தார் வைத்திருந்தால் சார்ஜ் பண்ணுகிறார்கள். அது தார் வைத்திருந்து குத்தினால், சார்ஜ் பண்ணினால் பசுவாயில்லை. ஆனால் தார் இல்லாமல் இருந்தாலும் சார்ஜ் பண்ணுவார்கள் என்று பயந்து கொண்டு 10 ரூபாய் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். தினமும் அவனுக்குக் கிடைப்பதோ 10 ரூபாய்தான். அதை அவர்களிடம் கொடுத்துவிட்டு போக வேண்டியிருக்கிறது. அரசு இதிலே தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல இந்தக் கால்நடை மருத்துவமனை என்று ஒன்று இருக்கிறது. மருத்துவமனையில் ஆடுமாடுகளை அழைத்துச் செல்லுபவர்கள் நாள் முழுவதும் உட்கார்ந்திருக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு அவனுக்கு 6 அல்லது 5 ரூபாய் கிடைக்கும், அதைவிட்டு விட்டு அவன் நாள் முழுவதும் மருத்துவமனையில் உட்கார்ந்திருக்கிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதுமட்டும் அல்ல. அங்கே மருந்தும் இல்லை. என்னுடைய தொகுதியான கோட்டூரில் இருந்து மருந்து வாங்கப் போக வேண்டுமானால் திருத்துறைப்பூண்டிக்கும் மன்றாக்குடிக்கும் செல்ல வேண்டும். இரண்டும் 10 மைல் தூரத்தில் இருக்கின்றன. அப்படி அவர்கள் செல்லு செய்வதற்கும் அவர்களிடம் பணம் இல்லை. வீட்டுக்குப் போனால் மாடு செத்துப் போகிறது. 1,000 ரூபாய், 1,500 ரூபாய் கொடுத்து வாங்கிய மாடுகளை ஒரு விவசாயி இழந்துவிட்டால்

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1978 மார்ச் 7]

மீண்டும் வாங்க ஓராண்டாவது ஆகும். எனவே இந்த மருத்துவ மனைகளுக்கு மருந்து அதிகம் கொடுக்க வேண்டும், நல்ல முறையில் கவனிக்க வேண்டும் என்று அரசு உத்தரவு அனுப்ப வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கால்நடை மருத்துவமனையில் பணிபுரிகின்ற ஊழியர்கள் பணம் வாங்குகிறார்கள். ஏனென்றால் அவர்களுக்குச் சம்பளம் குறைவாகக் கிடைக்கிறது. அவர்களுக்கு 4, 5 பிள்ளைகள். அதனாலே அவர்கள் 5, 10 ரூபாய் வாங்குகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் வாங்கி ஊழலும் பண்ணக்கூடாது, அவர்கள் குடும்பமும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.

மதுரை மாவட்டத்தில் வாத்துப் பண்ணையில் இருந்த அனைத்தும் இறந்துவிட்டதாம். அவர்கள் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். வாத்து இருந்தால்தான் முட்டையிடும். அதன் மூலமாகக் கடன் அடைக்க முடியும். இதிலே அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமத்தை நகரமாக ஆக்க வேண்டும் என்று எண்ணங்கொண்ட இந்த அரசு இந்த முறையில் தீவிரமாக கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

கடைசியாக தாயையும் பிள்ளையையும் பிரிப்பது போன்று, பால் இலாகாவையும் கால்நடை இலாகாவையும் தனித்தனி அமைச்சர்கள் பார்க்கிறார்கள். 4 மாத குழந்தையை தாயிடம் இருந்து பிரித்துவிட்டால் அது எப்படி வளரும். இதனைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு பால் ஒரு பக்கம், மாடு ஒரு பக்கம் என்று பார்க்காமல் இரண்டையும் ஒரே இடத்தில் வைத்து இருந்தால் வசதியாக இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்புத் தந்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். நன்றி.

(முற்பகல் 11.40)

திரு. கூ. சு. முருகேசன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த கால்நடை சமூக நல மானியத்தின் பேரிலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

முதலில், இந்த கால்நடை மருத்துவத் துறை விவசாயத் துறை இரண்டும் நெருக்கடி காலத்திற்கு முன்பு தனித்தனியாக இருந்தன. அதை நெருக்கடி காலத்தில்—அந்த இரண்டு

1978 மார்ச் 7] [திரு. கூ. ச. முருகேசன்]

இலாக்காக்களையும்—ஒன்றாக சேர்த்ததன் பலனாக அங்கே பணி புரிகின்றவர்களுக்கும், நிர்வாகத்திலே சில சிக்கலும், சிரமங்களும் ஏற்பட்டு இருப்பதால், அந்த இரண்டு இலாக்காவையும் தனித்தனியாக முன்பு இருந்ததுபோல் இயங்கச் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இப்போது நடந்து கொண்டு இருக்கும் போராட்டத் திலே கால்நடை ஆய்வாளர்கள் சாதாரண கோரிக்கைகளைத்தான் வைத்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் 3-ம் தேதி அடையாள உண்ணா விரதம் இருந்தார்கள். 6-ம் தேதி அமைச்சர் அவர்களோடு பேசுவதாக இருந்து அது முடிவுபெறாமல் போய்விட்டதால், அந்தக் கோரிக்கைகளை வைத்து இருக்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றாவிட்டால் அவர்கள் சாகும் வரையில் உண்ணாவிரதம் இருப்பதாகக் கூறிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, அதைப்பற்றிய அறிவிப்பு நான் பேசுகின்ற நேரத்தில் குறிப்பிட இருக்கிறேன் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

திரு. கூ. ச. முருகேசன்: அந்தக் காரியத்தை சீக்கிரத்தில் முடித்துக் கொடுத்தால் நல்லது. தங்கள் அறிவிப்புக்கு நன்றி.

கால்நடை மருத்துவ மனைகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களை ஒட்டித் தான் இருக்கின்றன. அப்படியிருக்கிற காரணத்தால் பல கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் அந்த மருத்துவ மனைக்கு வரவேண்டும் என்று சொன்னால் 10, 12 மைல் நடந்து வரக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. முன்பு சப்-சென்டர்கள் வைத்து இருந்தார்கள். ஆனால் எந்த காரணத்தினாலேயோ அதை எடுத்து விட்டார்கள். அந்த துணை நிலையங்களை பழையபடி கொண்டு வந்து, அங்கேயுள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் அந்த மருத்துவ மனை மூலமாக அந்தக் கால்நடைகளுக்கு மருத்துவம் பார்த்துக்கொள்ள உதவி புரிய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த சமுதாய நலனிற்காக இந்த அரசு ரூ. 4 கோடிக்கு மேல் ஒதுக்கியிருக்கின்றது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், தந்தை பெரியார் அவர்களும் ஏழை எளிய மக்கள் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினரின் பேரில் எத்தகைய அக்கறை

[திரு. கூ. சு. முருகேசன்]

[1978 மார்ச் 7]

கொண்டிருந்தார்கள் என்பது இந்த அரசுக்கு நன்றாகத் தெரியும். எந்த சமுதாய நலனுக்காக, எந்த சமுதாயத்தின் ஆதரவைப் பெற்றுக்கொண்டு இங்கே ஆட்சியில் அமர்ந்து இருக்கிறார்களோ, அவர்களின் நன்மைக்காக இந்த அரசு பாடுபடும் என்று அடிக்கடி சொல்லி வருகிறார்கள்.

அப்படியிருக்கையில், இங்கே அகதிகளாக, பர்மாவிலிருந்தும், இலங்கையில் இருந்தும், பாகிஸ்தானிலிருந்தும். நம்மை நம்பி வந்து இருப்பவர்களுக்கு நல்ல வசதி வாய்ப்புகளை, அவர்களுக்குக் குடியிருக்க வீடுகளை, தண்ணீர் வசதியை, மின்சார வசதியை, மற்ற வசதிகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும். அதேபோல் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் கடன்கள் மற்றும் வீடு கட்டிக்கொள்ள கடன் போன்றவற்றையும் அளிக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த அவைமுன் உள்ள மானியக் கோரிக்கை சமூக நலன் பற்றியதாகும். அகதிகள் மறுவாழ்வு பற்றியது அல்ல என்பதை மெத்தப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கூ. சு. முருகேசன்: தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர்களுக்காக முன்பு இருந்த அரசு 10 இல்லங்களை அமைத்துத் தந்தது. ஆனால் அப்படி இருந்தும் அவர்கள் நிலை சீர்படவில்லை. ஆகவே, அந்த 10-க்கும் மேற்பட்டு இல்லங்களை அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதியோர் ஊதியம் பெறுவதில் கிராமப்புறத்தில் இருப்பவர்கள் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். அவர்கள் அந்த ஊதியத்தைப் பெறுவதற்காக கிராம கணக்கர், ரெளன்யூ இன்ஸ்பெக்டர், தாசில்தார், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஆகியோரை அணுகி, அவர்களிடமிருந்து ஆணையைப் பெற்றுத்தான் அந்த ஊதியத்தைப் பெற முடிகிறது. இதன் காரணமாக அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

ஆகவே, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும், சமூக நலனிலே அக்கரையுள்ள இந்த அரசு, யார் யார் முதியோர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற கணக்கை எடுத்து, ஆங்காங்கு அவர்களுக்கு அந்த ஊதியம்

1978 மார்ச் 7] [திரு. கூ. சு. முருகேசன்]

கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் நல்ல பயனை அவர்கள் அடைய முடியும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பழங்குடி மக்களைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, எங்கள் பகுதியில் தேவராயனேரி, பழங்கனாங்குடி போன்ற இடங்களில் நரிக் குறவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி : பழங்குடியினர் பற்றியது அரிசன நல இலாகா அமைச்சர் அவர்களைச் சார்ந்தது என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. கூ. சு. முருகேசன் : அடுத்தபடியாக, கருணை இல்லத்தைப் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முன்பு இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு 50-க்கு மேற்பட்ட கருணை இல்லங்களை அமைத்திருந்தது. ஆனால் இப்போது அதைக் குறைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தப் புத்தகத்தில் பார்த்தேன். அந்த கருணை இல்லங்களை மீண்டும் அதிகமாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு சைக்கிள் ரிக்சா போன்றவைகளை முந்தைய அரசு கொடுத்து வந்தது. அதை நம்முடைய முன்னாள் முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கொடுத்தார்கள். இப்போது இருக்கும் முதலமைச்சர் புரட்சிகரமாக அந்த சைக்கிள் ரிக்சாக்களுக்கு மோட்டார் வைத்து, மோட்டார் சைக்கிள் ரிக்சா வாக கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து, ஊனமுற்ற பட்டதாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வுக்கு என்று முன்பிருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசில் ஒரு இயக்குநரை நியமித்து, அந்த இயக்குநர் மூலம் பிச்சைக்காரர்களுக்கு மறுவாழ்வளிக்கப்பட்டது. அந்த பிச்சைக்காரர்களுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட இல்லங்கள் இலக்கைப் பார்க்கும்போது முன்பு இருந்ததை விட இப்போது குறைவாக காட்டியிருக்கிறார்கள். பிச்சைக்

[திரு. கூ. சு. முருகேசன்]

[1978 மார்ச் 7]

காரர்களுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட வசதி இப்போது குறைந்து விட்டதோ என்ற ஒரு அச்சம் அதனால் ஏற்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே பிச்சைக்காரர்கள் என்கு பார்த்தாலும் தெருக்களிலே அலைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, கூடுதலாக இல்லங்களை அமைத்து, தெருவிலே திரிபவர்களை அந்த இல்லங்களிலே வைத்து, அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோழி வளர்ப்பு பற்றி வரும்போது, உண்மையிலேயே கோழி வளர்ப்பவர்கள் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலிருந்து கோழிகளைக் கொடுக்கிறார்கள். அதை வளர்த்து, கணக்கைப் பார்க்கும்போது நஷ்டம்தான் ஏற்படுகிறது. அதனால் மீண்டும் கோழி வளர்க்கும்படி கேட்டால் அவர்கள் அச்சப்படுகிறார்கள். அதற்காக, இத்திட்டத்தைத் தீவிரப்படுத்த கோழியை வளர்த்து முட்டையிடும் வரையில் கோழி தீவனத்தை மானியமாகக் கொடுக்கும் ஒரு தீவிரத் திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல கால்நடை அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் முன்னேற வேண்டுமென்றால் உழவர்களுக்கு மாட்டுத் தீவனத்தை மானியமாக கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பால் வளத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால் நமது விவசாயக் கடன் வழங்கும் சங்கங்கள் மூலமாக பால் வழங்கும் மாடுகளை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கலாம். அது கொடுக்கப்பட்டு வந்தாலும் மீண்டும் அதிகமாகக் கொடுப்பதற்கு முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விதவைகளுக்கு உதவியளிக்க இப்போது வைத்திருக்கும் வயது வரம்பை எடுத்துவிட்டு, விதவைகள் எல்லோருக்கும் உதவித் தொகை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கலப்புத் திருமணம் செய்வதற்கு இந்த அரசு—இந்த அரசு மட்டுமல்ல, எந்த அரசாக இருந்தாலும்—கலப்புத் திருமணம் செய்து கொள்வதற்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையில் நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டி, செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 7] [திரு. கூ. சு. முருகேசன்]

அதைப்போல கண் இழந்தவர்கள், கால் இழந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டி, அவர்களுக்கும் நல்ல முறையிலே வாழ வழிவகைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாய கடன் வழங்கும் சங்கங்கள் மூலமாக நல்ல தரமான கால்நடைகளை வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே. மக்களையும் மாக்களையும் ஒன்றாக இணைத்துள்ள ஒரு மானியத்தை மக்களிடமும் மாக்களிடமும் இயற்கையிலேயே பரிவுடைய ஒரு அம்மையார் அவர்களிடம் ஒப்படைத்திருப்பது இந்தத் துறை மேலும் வளர்ச்சியடையும் என்பதற்கு அறிஞர் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, அவர்களும் இந்தத் துறையை நன்றாக செம்மைப்படுத்தி, மக்கள் வாழவும் மாக்கள் செம்மைப்படவும் நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டி, நன்கு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11.50)

பொதுவாக இந்த மானியத்திலே பல விஷயங்களை அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் விரிவாக்கி இங்கே ஆய்வு செய்ய நேரம் இல்லை.

இருந்தாலும் மலைப் பகுதிகளைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்வது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். பழங்குடி மக்கள் மேம்பாட்டுக்கு அவர்களுடைய முன்னேற்றத்தின் அடிப்படையிலே கறவை மாடுகள் வாங்கவும், மற்ற மேம்பாட்டுத் திட்டங்களையும் வழங்க சுமார் 11.5 இலட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கி இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அந்தப் பழங்குடி மக்கள் அபிவிருத்தி அடைய இந்த திட்டங்களை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கூறுவது என்னுடைய கடமையாகும். அவ்வாறு குறிப்பிடுகையிலே குறிப்பாக மலைப்பகுதியான ஜவ்வாது மலைப் பகுதியைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொள்வது

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1978 மார்ச் 7]

என்னுடைய கடமையாகும். ஏனென்று சொன்னால் ஜவ்வாது மலையிலே கால்நடை அபிவிருத்தித் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்று எத்தனை தடவை சொல்லி இருக்கிறேன். இங்கே இருக்கும் பல உறுப்பினர்கள் அதை நன்றாக அறிவார்கள்.

நான் இப்போது இந்த ஜவ்வாது மலையைப் பற்றிச் சொன்னால் பழைய பல்லவி ஆரம்பித்து விட்டது என்று உறுப்பினர்கள் எல்லாம் நினைக்கும் அளவுக்கு பல முறை பேசி இருக்கிறேன். அந்த பகுதியிலே என்ன மேம்பாட்டுத் திட்டம் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. நடைமுறையிலே எதுவும் செய்யவில்லை. 1972-லே இங்கே நம்முடைய எஸ்டிமேட் கமிட்டி உறுப்பினர்களை எல்லாம் அழைத்துச் சென்று அங்கே இருக்கின்ற நிலைமைகளைப்பற்றி எடுத்துக் கூறப் பட்டது. அது அந்தக் குழுவின் அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஜவ்வாது மலையிலே கால்நடை அபிவிருத்திக்கான முறையான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கூறி இருந்தும் இன அபிவிருத்தி ஏற்பாடு ஜவ்வாது மலையின் துழைவாயிலிலே இருக்கின்ற ஆலங்காயம் என்ற பகுதியிலே இது வரையில் எதுவுமே செய்யவில்லை. செயற்கரு தரிக்கின்ற ஆர்டிஃபிஷியல் இன்செமினேசன் முறைகளை மேற்கொள்ள வசதிகள் செய்ய வேண்டுமென்று அந்தக் குழு பரிந்துரை செய்தும் அங்கு எதுவும் செய்யவில்லை என்பதை மன வருத்தத்தோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

வாணியம்பாடியிலே கீழ்நிலை மருத்துவமனையை ஹாஸ்பிடலாக உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். முன்பு நிதிநிலை அறிக்கையிலே இந்த ஐந்து இடங்களை, கீழ்நிலை கால்நடை மருத்துவமனைகள்— ஹாஸ்பிடல் ஆக உயர்த்தப்படும் என்று கூறினார்கள். அதிலே வாணியம்பாடி கீழ்நிலை மருத்துவமனை ஒன்றாகும். ஆனால் இதுவரையில் அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதற்கான இடத்தை அறிவிக்கவில்லை. கட்டட ஏற்பாடுகளையும் செய்யவில்லை. எப்போது துவக்கப் போகிறார்கள் என்று அறிய முடியவில்லை.

இன அபிவிருத்திக்கான காளை மாடுகளைக் கட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். அது எப்போது போனாலும் தலையை கீழேயே சாய்த்துக்கொண்டு நிற்கிறது. நல்ல பசு மாடுகளைக்கொண்டு போனாலும் அவைகள் தலையை நிமிர்த்துவதில்லை. காளை மாடுகள்

1978 மார்ச் 7]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

காலி மாடுகளாக இருக்கின்றன. இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த காளை மாடுகளை அங்கேயே வைத்திருக்கிற காரணம் என்னவென்று புரியவில்லை. காளை மாடுகளை இனவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கும்போது விரியம் இல்லாத மாடுகளை வைத்துக் கொண்டிருப்பது என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. அதைச் சுட்டிக்காட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தயவுசெய்து அமைச்சரவர்கள் இதில் கவனம் செலுத்தி நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வானியம்பாடி ஒரு முக்கியமான சென்டர். அது தாலுக்கா ஹெட்குவார்ட்டாஸ் ஆகும். அங்கே உள்ள மலைப்பகுதியிலே இருக்கின்ற அந்த சுற்றுப்புறத்திலே உள்ளவர்கள் எல்லாம் வானியம்பாடிக்கு வரவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. தயவுசெய்து அமைச்சரவர்கள் அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமூக நலம் பற்றி பல்வேறு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜவ்வாது மலை ஒரு காட்டுப் பகுதியாகும். குறிஞ்சி, முல்லை போன்ற பகுதிகளில் நோய்வாய்ப்பட்ட மக்கள் அதிகமாக இருப்பதோடு அவர்களுக்கு முறையான சிகிச்சை அளிக்கப்படுகிறதா என்பதை அரசு நினைத்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நோய்வாய்ப்பட்ட ஏழை ஏளிய மக்களுக்கு சரியான முறையிலே மருத்துவ வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஜவ்வாது மலையிலே • ஊனமுற்றோருக்கு என்று பயிற்சி நிலையம் அமைத்துத் தருமாறும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விதவைகளைப் பற்றி இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். விதவைகள் விதவைகளாகி விடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏன் 40 வயது என்று வரம்பு இருக்க வேண்டும்? 20 ஆவது வயதில் விதவையாகிவிட்டால் 20 ஆண்டுகள் கழிந்த பிறகுதான் உதவித் தொகை ரூபாய் 20 கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்வது அவ்வளவு நல்லதாக இருக்காது. அரசின் நிதிப் பற்றாக்குறை எனக்குத் தெரிகிறது. நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாகத்தான்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1978 மார்ச் 7]

செய்திருக்கிறார்களே தவிர பரிவு இல்லை, பாசம் இல்லை என்று பொருள் அல்ல. நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாகத்தான் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை உணருகிறேன். ஆனால் மற்ற திட்டங்களில் கொஞ்சம் குறைத்துக்கொண்டாலும் இத்தகைய சமுதாயத்தில் பலகீனமாக உள்ள இந்த விதவைகளுக்கு— விதவையானவுடனே அவர்கள் மறுமணம் செய்து கொண்டால் பரவாயில்லை, இல்லாவிட்டால் எல்லா விதவைகளுக்கும் உதவித் தொகை கிடைக்கக்கூடிய அளவில் வகை செய்ய வேண்டும்.

பல வீடுகளில் விதவைகள் என்ன பாடுபடுகிறார்கள் என்பதை நாம் கண்கூடாகப் பார்த்திருக்கிறோம். சொந்தத் தாயார், சகோதரர்களே, தாலி அறுத்துவிட்டு வந்து உட்கார்ந்திருக்கிறாயே என்ற ஏச்சுக்கும் பேச்சுக்கும் ஆளாகி அவர்கள் இன்று கண்ணீர் விடும் காட்சி நம்மையெல்லாம் கதறி அழக்கூடிய நிலையில் செய்து விடுகிறது. ஆகவே அந்த விதவைகளின் மீது கொஞ்சம் பரிவோடு தங்கள் கனிவான பார்வையைச் செலுத்திட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வது என் கடமை. நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விஷயங்களில் எல்லாம் மிகவும் கனிவு உள்ளவர்கள். ஆகவே இந்த பலகீனமான சாராரீது அவர்களுக்கு தனி அக்கறை உண்டு. ஆகவே அவர்கள் மீது தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அனாதை விடுதிகளை நிறைய நடத்துகிறார்கள். அதேமாதிரி தனியார்களும் நம் மாநிலத்தில் நிறைய அனாதை விடுதிகளை நடத்தி வருகிறார்கள். அனாதை விடுதிகளை நடத்துவதை ஒரு லாபகரமாகக் கருதாது அனாதைகளைப் பராமரிப்பது தர்மம் என்ற அடிப்படையிலும், அது தன்னுடைய ஆத்மீக வளர்ச்சிக்கு வித்திடும் என்று கருதியுந்தான் பலர் நடத்துகிறார்கள். தங்கள் வாழ்க்கை வசதிகளைத் துறந்துவிட்டு பலர் இத்தகைய அனாதை விடுதிகளை நடத்துகிறார்கள், தங்கள் பணத்தைப் போட்டு நடத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூபிப்பட்ட அளவிற்கு மானியம் வழங்கப்பட்டபோதிலும் இன்னும் சிறிது அதிகமாக அவர்களுக்கு மானியம் வழங்குவோமானால் மேலும் செம்மையாக அந்த அனாதை விடுதிகளை நடத்த அவர்களுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும். ஆகவே தனியார் நடத்துகின்ற அனாதை விடுதிகளுக்கு வழங்கப்படுகிற மானியத் தொகையை இன்னும் சிறிது அதிகமாக வழங்குவதற்கு அரசு முன்வர வேண்டும்.

1978 மார்ச் 7]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

அனாதை இல்லங்களிலேயே கல்விச் சாலைகளை நடத்தினால் அந்தக் கல்விச் சாலைகள் நல்லமுறையில் பயன்படும். அதற்காக மேலும் சில வசதிகளை, இப்போது கல்வி மானியம் கொடுக்கப்பட்டு வந்தாலும், சிறிது அதிக வசதியைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

அகதிகள் பற்றி இந்த மானியத்தில் பேச முடியாது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய குறிப்புப் புத்தகங்களில் பர்மா அகதிகள் பற்றியும், சிலோன் அகதிகள் பற்றியும், வியட்நாம் அகதிகள் பற்றியும் கூட குறிப்புகள் இருக்கின்றன. அது முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு மாற்றப்பட்டு விட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அது எனக்குத் தெரியாது. ஆகவே, குறிப்புகளில் இருப்பதை வைத்துத்தான் நாங்கள் பேசக்கூடியவர்களாக இருக்கிறோம்.

இந்த அரசினிடம் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது, இந்தத் துறையிலிருந்து அகதிகளுக்குப் பெற வேண்டிய பல நன்மைகளை நாம் பெறுவதற்கு கொஞ்சம் சுணக்கம் காட்டி விட்டோம் என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். ஏனென்றால், இத்துறையைப் பற்றி இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாக எந்தக் குழு இதை ஆய்வு செய்யவேண்டுமோ அந்தக் குழுவில் இருந்து ஆய்வு செய்து பார்த்திருக்கிறேன். குறிப்பாக ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயகா—சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் சில வாக்குறுதிகளை மத்திய அரசு நமக்கு தந்திருக்கிறது. இந்த ஒப்பந்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது—இந்த ஒப்பந்தம் இந்தியாவிற்கும் ப்ரீலங்காவிற்கும் இடையே ஏற்பட்டதாக இருந்தாலும்—நேரடியாகப் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது தமிழ்நாடுதான் என்பதை யாரும் மறுத்திட முடியாது.

ப்ரீலங்காவில் நல்ல வசதியோடு வாழ்ந்து வந்தவர்கள், பர்மாவில் நல்ல வசதியோடு வாழ்ந்து வந்தவர்கள். மிகப் பெரிய வியாபாரிகளாக, பெருந்தனக்காரர்களாக, பெரிய நிலக்கிழார்கள் இருந்து வந்தவர்கள். வியட்நாமில் இந்திய வம்சாவளி மீனராக இருந்து வந்தவர்கள் இன்று ஒன்றுமேயில்லாமல் ஏழை பாழைகளாக வாழ வழியில்லாமல் அவர்கள் தங்கள் குழந்தை குட்டிகளோடு இந்தியாவிற்கு திடீரென்று திரும்பி அனுப்பப் பட்டிருக்கிறார்கள். இது இரு நாடுகளுக்கிடையே ஏற்பட்டிருக்கிற

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1978 மார்ச் 7]

ஒரு ஒப்பந்தமாக இருந்தாலும் தமிழ்நாடு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் இந்திய அரசின் அன்றைய பிரதமர் சாஸ்திரி அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியின் அடிப்படையில் நாம் பெற வேண்டிய பல வசதிகளை, பல மானியங்களை நாம் பெறாமல் விட்டு விட்டோம். அதற்கான விளக்கங்கள் அரசாங்கக் குறிப்பில் இருக்கிறதா என்று தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வருகிற ஒவ்வொரு ஆகதிக்கும் முதல் மானியம் ரூ. 5,000 கொடுக்கப்பட்டது. அதில் பாதி அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. மீண்டும் அந்தப் பணத்தைப் பெறுவதற்கு எந்தவிதமான முனைப்பான ஒரு நடவடிக்கையும் தமிழக அரசு எடுக்கவில்லை என்பதைப் பார்க்கும்போது மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது. நம் மாநிலப் பணத்தை அவர்களிடமிருந்து திருப்பிப் பெற எவ்வளவு முனைப்பு காட்டினோமோ, சறுசுறுப்பு காட்டினோமோ, அப்பணம் திரும்பிவந்து ரீஇம்பேஸ் செய்யப்பட மத்திய அரசுக்கு திருப்பியனுப்ப எவ்வளவு கவனம் செலுத்தினோமோ அதே அளவு கவனம் மத்திய அரசிடமிருந்து நாம் பெற வேண்டிய மானியங்களை மீண்டும் பெற நம் அரசு இலாகாவின் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளவில்லை என்ற ஒரு ஐயப்பாடு நிச்சயமாக இருக்கிறது. ஐயப்பாடு மட்டுமல்ல, உண்மை நிலையும் அதுதான்.

[நண்பகல் 12-00]

ஆகவே இதையெல்லாம் ஆய்ந்து மத்திய அரசோடு, நம்முடைய உரிமைகளைப் பெற—மேற்கொண்டு நமக்கு என்னென்ன உதவிகள் கிடைக்கவேண்டுமோ அவைகளைப் பெற—ஸ்ரீமாவோ-சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் என்னென்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ—அவைகளை நிறைவேற்ற மத்திய அரசு கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் வற்புறுத்துகின்ற முறையில் மத்திய அரசாங்கத்தின் முறையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு நாம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

வளத்தோடு வாழ்ந்த மக்கள் இன்றைக்கு இந்த நாட்டில் வந்து ஏழை மக்களாக இருந்துகொண்டு, சும்மிடிப் பூண்டியில் இருப்பதா இராமநாதபுரத்தில் இருப்பதா என்று அவர்களை கொண்டுபோய், அந்த கேம்பிலிருந்து இந்த கேம்பிற்கும், இந்தக் கேம்பிலிருந்து அந்த கேம்பிற்கும் 'புட்பால்' அடிப்பதைப்போல் அவர்களை

1978 மார்ச் 7] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

அங்கும் இங்கும் அலையச் செய்து கொண்டிருக்கின்ற அந்த மக்களுக்கு நல்ல முறையில் அவர்கள் வாழ்வதற்குரியத் திட்டங்களைத் திட்டுவதற்கும் அதற்கான நிவாரணம் அளிப்பதற்கும் நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த முறையில் இவர்களுக்கென்று முனைப்பான திட்டங்களைத் தீட்டி, மத்திய அரசாங்கத்தோடு வாதாடி அதற்கான உதவிகளைப் பெறுவதற்கும்— அதற்கான உதவிகளையும் நாம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, நேரம் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தால், என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்களில் குறிப்பிட்டிருக்கின்ற பிரச்சனைகளை எல்லாம் பரிவோடு கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன்.

* திரு. சொ. ந. பழனிச்சாமி: மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சமூகநலத் துறையில் பேசுகின்ற வாய்ப்பைத் தந்தமைக்கு என் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மகளிர் நலப்பணிகள், சத்துணவுத் திட்டங்கள், உடல் ஊனமுற்றோருக்குப் பயிற்சி அளித்தல், மறுவாழ்வு அளித்தல், பிச்சைக்காரர்களுக்கு இல்லம் அமைத்தல் போன்ற பணிகளை சமூக நலம் மேற்கொண்டு வருகின்றது. வருகின்ற நடப்பு ஆண்டில் ரூபாய் 4 கோடி 92 லட்சத்து 13,000 நிதி இதற்காக ஒதுக்கீடு செய்துள்ளார். இதற்காக நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இத் துறை 18 வயது முதல் 40 வயது வரை உள்ள ஆதரவற்ற பெண்களுக்கு கோவை ஜில்லாவில் பணி இல்லம் ஒன்றும் திறக்க வேண்டும். அப்பணி இல்லங்களில் கொடுக்கப்படுகின்ற உதவித் தொகையை இன்னும் அதிகரிக்க வேண்டும். அங்கு தொழிற் கல்வி சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும். அப்பணி நிலையங்களில் நூல் நூற்றல் ஒரு முக்கியப் பணியாக வைக்க வேண்டும்.

அங்கு பணிபுரியும் பெண்களுக்கு உணவு உறைவிட வசதிகள் அளிக்க சென்னை நகரில் இருப்பது போல் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் பெண்கள் விடுதி அமைக்க வேண்டும். அங்கு மாணவிகள் சேர்த்துக் கொள்வதில் முறைகேடுகள் இல்லாமல் உண்மையாக குறைந்த வருவாய் உள்ள பெண்களுக்குத்தான் இடம் கொடுக்கவேண்டும். பயிற்சி நிலையங்களும் உற்பத்தி நிலையங்களும் இன்னும் திறக்கப்படவேண்டும். அப்பயிற்சி நிலையங்

[திரு. சொ. ந. பழனிச்சாமி] [1978 மார்ச் 7]

களில் அதிகப் பேர்களுக்கு இடம் ஒதுக்கவேண்டும். இது குறித்து மத்திய அரசிடம் கூட மானியம் கோரலாம். சாக்குத்துண்டு செய்யும் பயிற்சி நிலையங்கள் நிறையத் தொடங்கினால் நிறைய பெண்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும். அதே சமயத்தில், அது அவர்களுக்கும், அரசுக்கும் வருமானம் உடையதாக இருக்கும்.

ஒவ்வொரு ஊராட்சியிலும் குறைந்தது ஒரு சிரூர் பள்ளியாவது இருக்க அரசு உடனடியாக ஆவன செய்ய வேண்டும். இங்கு பயிற்சி பெற்ற பாலசேவிகைகளை நியமிக்க வேண்டும். எங்கள் மாவட்டத்தில் ஒரு சிரூர் பள்ளி கூட இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எனவே உடனடியாக எங்கள் மாவட்டத்திலும் சிரூர் பள்ளிகளைத் திறக்க வேண்டும். குறிப்பாக அவசிய தாலுகாவில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

சத்துணவு பற்றி கிராம மக்களுக்கு தெளிவுபடுத்துவதற்காக அவர்களுக்கு சத்துணவைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். தினசரி உபயோகிக்கும் உப்போடு இரும்புச் சத்துக்கள் சேர்த்து விரியப்படுத்தினால் அது மிக்க பலனைக் கொடுக்கும் என்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இவைகளை இச்சமூகநல வாரியம் மக்களிடத்திலே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். கிராமப் புறங்களில் மக்கள் அநாகரிகம் என்று நினைத்து சத்துள்ள உணவாகிய கேழ்வரகு, சோளம் போன்றவற்றை ஒதுக்கி வருகின்றார்கள். இந்நிலையை மக்களிடத்திலே மகளிர் மன்றங்கள் எடுத்துச்சொல்லி மாற்றவேண்டும்.

உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு இச்சமூக நலத்துறை பல உதவிகளைச் செய்து வருகின்றது. அவ்வுதவிகள் எல்லாம் கிராம மக்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. பெரும்பாலும் சென்னை போன்ற நகரங்களில் உள்ளவர்கள்தான் பயன்படுகின்றார்கள். எனவே அது சென்னையை விட்டு தமிழகத்தில் உள்ள எல்லா உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கும் பயன்படுமாறு இருக்கவேண்டும்.

உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு கல்வி நிலையங்களில் அவர்களுக்கு என்று ஒரு குறிப்பிட்ட இடம் ஒதுக்கவேண்டும். அரசுப் பணித் தேர்வுகளிலும் அவர்களுக்கு மத்திய அரசு ஒதுக்குவது போன்று ஒரு குறிப்பிட்ட விகிதாச்சார இடம் ஒதுக்கவேண்டும்.

1978 மார்ச் 7] [திரு. எஸ். என். பழனிச்சாமி]

ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ஒரு அனாதை இல்லம் திறக்கப்பட வேண்டும். அனாதை இல்லங்களில் குழந்தைகளுக்கு நல்ல உணவு, உடை முதலியவை கொடுக்கப்பட வேண்டும். எனவே, இங்கு ஒரு குழந்தைக்கு ஒரு மாதத்திற்கு ரூ. 12-50 கொடுக்கிறார்கள். இது போதாது. இன்னும் அதிகமாக கொடுக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு கோவில்களிலும் கருணை இல்லங்களைத் தொடங்கி, அதற்கு ஆகும் செலவை அக்கோயில்களின் வருமானத்திலிருந்து கொடுக்கிறார்கள். இதை இன்னும் அதிகப்படுத்துவதன் மூலம், அதிகப்படியான அனாதைக் குழந்தைகளை மேலும் பராமரிக்க முடியும். எனவே, அதைச் செய்யவேண்டும்.

ஆதரவற்றப் பெண்களுக்கு உய்வுதியம் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 20 கொடுக்கின்றார்கள். இது அந்தப் பெண்களுக்கு போதாது. அதை ரூ. 30 ஆக உயர்த்திக் கொடுத்தால்தான், அவர்கள் ஒருவேளை சாப்பாடாவது சாப்பிடுவதற்கு வழி வகுக்கும். தயவுசெய்து வயது வரம்பு பாராது, ஆதரவற்ற அனைத்துப் பெண்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும்.

கலப்புத் திருமணம் செய்தவர்களையும், கைம்பெண்களை மறு மணம் செய்கின்றவர்களையும் ஊக்குவிக்க அரசு சேமிப்புப் பத்திரங்களைக் கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாது, அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும் கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டும்.

கால்நடை பராமரிப்பு சம்பந்தமாக ஒரு நிலையத்தை அவிஞ்சி தாலுகாவிலே புகளூரில் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மனித வாழ்க்கையோடு இணைந்திருக்கிற ஒரு பிரச்சனைபற்றி இன்று மானியம் வைக்கப்பட்டு, அதன்மீது நாம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். நான் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தபோது, அமைச்சர் அவர்கள் உறுதியளித்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்துக்களை இங்கே அறிவிக்க இருப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். அதற்கு என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து] [1978 மார்ச் 7]

சட்டை செய்யவில்லையாதலால், சட்டடையில்லாத போராட்டம் என்ற ஒரு போராட்டத்தை நேற்று ஆரம்பிப்பதாக லேவ்-ஸ்டாக் இன்ஸ்பெக்டர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் ஆரம்பித்தார்கள். அவர்கள் கோரிக்கைகளை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதிலே ஒன்றை நான் குறிப்பிடுகிறேன்.

குறிப்பாக, என்ன கோரிக்கை என்று சொன்னால், 'பி' கிளாஸ் வெடர்னரி பிராக்டிஷனர்ஸ் உரிமையைத் தங்களுக்குத் தரவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அவர்களும் ஏற்குறை அவர்களைப்போல் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். அதற்கான பயிற்சியைப் பெற்று, அவர்கள் பொதுவாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதற்கு மேலாக இருக்கின்ற வெடர்னரி அசிஸ்டென்ட் சர்ஜன்களுடைய விருப்பு வெறுப்புக்களுக்கு ஆளாகின்ற நிலைமையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாவிதமான வேலைகளையும், குறிப்பாக, தடுப்பு ஊசி போடுதல், செயற்கை இன விருத்தி செய்தல், ஆண்மை இழக்கச் செய்தல் போன்ற காரியங்களுக்கு முழு பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு வேலை செய்கின்றார்கள். இப்படிச் செய்கின்ற இடத்திலே அவர்களுக்கு மேலாக பணியாற்றுகின்ற அசிஸ்டென்ட் வெடர்னரி சர்ஜன்களுடைய விருப்பு வெறுப்புக்களுக்கு அவர்கள் ஆளாகின்ற நிலைமை இருக்கிற காரணத்தால், அதை மாற்றியமைப்பது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சென்ற குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலே ஏராளமான பேர்கள் வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். promotion of Livestock Inspectors from Grade II to Grade I என்கிற முறையில் புரமோஷன் வந்திருக்கிறது. குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலே அது மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதை ரத்து செய்து, ஏற்கனவே புரமோஷன் கொடுக்கப்பட்டதை அவர்களுக்குத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த பாரபட்சத்திற்கு முக்கியமான காரணமாக இருப்பது, இந்த டைரக்டர் ஆப் அனிமல் ஹஸ்பெண்டரி என்று சொல்லக்கூடியவர், இந்த வெடர்னரி அசிஸ்டென்ட் சர்ஜனிலே இருந்து வரக்கூடியவர்களைப் போடுகிறார்கள் என்பதால். ஆகவே, இந்த

1978 மார்ச் 7] [திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து]

பாரபட்சம் ஏற்படுகின்றது. ஆகவே, இந்தத் துறைக்கு டைரக்டர் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி இருக்க வேண்டுமென்ற நிலைமையை அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

அதேபோன்று, இவர்கள் 25 ஆண்டுக் காலமாக வேலை செய்து வந்தபோதும், ஈ.ஓ.க்களாக வேலை செய்தாலும், இவர்களுக்கு வெடர்னரி அசிஸ்டெண்ட் சர்ஜன் போன்ற பதவிகளில், இவர்களுடைய சினியாரிடியை ஓவர்-லாக் செய்கிறார்கள். இதனால் இவர்களுக்கு பதவி முடக்கம் ஏற்படுகின்றது. இந்தப் பதவி முடக்கத்தை நீக்கவேண்டும்.

குறிப்பாக, இந்த லீவ்-ஸ்டாக் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு 300 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகின்றது. ஆனால், வெடர்னரி அசிஸ்டெண்ட் சர்ஜன்களுக்கு 600 ரூபாய் மாதச் சம்பளம் தருகின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. அதனால், இந்த லீவ்-ஸ்டாக் இன்ஸ்பெக்டர்களை, இவர்கள் எல்லா வேலைகளையும் செய்கிறார்கள் என்பதால், இவர்களை இதிலே நியமிப்பதன் மூலம், இதிலே மிச்சம் பிடித்து, எப்படி நாம் நிதி நிலையிலே செலவைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதால், இந்தக் குறைந்த செலவின் மூலமாக நிறைய லாபத்தை, பயனை பெறலாம், நன்மைகளைப் பெறலாம் என்பதால் இதுபோன்ற நிலைமைகளை மாற்றியமைப்பதன் மூலமாக ஏற்கனவே பல ஆண்டுகளாக உழைத்துக்கொண்டிருக்கிற இந்த லீவ்-ஸ்டாக் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு பதவி உயர்வு தரமுடியும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[பிர்ப்கல் 12-10]

மூன்று வகையானவர்களுக்கு ட்ரெயினிங் கொடுக்கப்படுகிறது. இன்செமினேஷன், வாக்கினேஷன், காஸ்ட்ரேஷன் என்பதற்கு இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை ட்ரெயினிங் கொடுத்து அவர்களைப் போடுகிறார்கள். ஒருவர் ஒரு மாட்டை அழைத்துக் கொண்டு இன்செமினேஷனுக்கு ஓரிடத்திலும், வாக்கினேஷனுக்கு ஓரிடத்திலும், காஸ்ட்ரேஷனுக்கு ஓரிடத்திலும் எடுத்துச் செல்ல வேண்டிய காரணத்தால் மாடுகளை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் ஏராளமான தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகிறார்கள். ஆகவே, லீவ்-ஸ்டாக் இன்ஸ்பெக்டர்கள் என்று இருப்பவர்களிடம் இதை ஒப்படைக்கலாம் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து] [1978 மார்ச் 7]

சென்ற முறையே தெரிவித்தேன். 200 சப் சென்டர்கள் மூடப் பட்டிருக்கின்றன. ஒரு சப் சென்டர் ஆறு மாத காலம் பணியாற்றவில்லை என்று சொன்னால் அதை நிரந்தரமாக மூடிவிட வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது. அந்த வகையில் 200 சப் சென்டர்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றைத் திறக்க வழிவகை செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் ஒரு சப் சென்டர் அமைப்பது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை நான்கு அசிஸ்டன்ட் டைரக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்படி அதிகாரிகளே இருக்கும் காரணத்தால் கீழே பணிபுரிபவர்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. Sheep rearing societies, Cattle rearing societies எங்கள் பகுதியில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன்.

யாதவர்கள் என்ற சமுதாயம் இருக்கிறது. ஆடுகளை நம்பியிருக்கும் சமுதாயம் அது. ஆடுகள் அழிந்துவிட்டால் அவர்களுக்கு வாழ்வில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. நோய் மூலம் ஆடுகள் அழிந்து விட்டால் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தரும் வகையில் ஒரு திட்டத்தை அமைப்பது சிறப்பாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சமூக நலத்துறை பற்றி ஒரு வார்த்தை. விதவைகளுக்கு 40 வயதுக்கு மேல்தான் பென்ஷன் தரப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்துச் சட்டத்தில் ஒன்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விதவைகள் ஆகிவிட்டால்

devolution of the property right

என்று இருக்கிற முறையில் உரிமைகளைப் பெறுகிறார்கள். எந்த வயதில் விதவைகள் ஆனாலும் அவர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்கவேண்டும்

They should not go astray

அவர்கள் மறம்மணம் செய்து கொள்ளுகிறவரை இளம் விதவைகளாக இருந்தாலும் பென்ஷன் கொடுக்கவேண்டும்.

ஒல்டி ஏஜ் பென்ஷன் வாங்குவதில் சிரமங்கள் இருக்கின்றன. ஒல்டி ஏஜ் பென்ஷன் அதிகச் சிரமமின்றி உடனடியாகத் தரப்பட நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

Handicapped widows and women

இவர்களுக்கு வேலை

1978 மார்ச் 7] [திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

வாய்ப்பில் முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும். (மணி அடிக்கப் பட்டது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. கே. கந்தசாமி மூன்று நிமிஷத்தில் முடித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

திரு. க. கந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மூன்று நிமிஷத்தில் பேச பணித்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கால்நடைப் பராமரிப்புத் துறை, சமூக நலத் துறை சார்பாக அளித்துள்ள மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று சில கருத்துக்களை கூறுகிறேன்.

கால்நடைப் பராமரிப்புத் துறைக்கு அரசு இன்னும் கணிசமான தொகையை ஒதுக்க வேண்டும். விவசாயம் பெரிய தொழில். அந்த விவசாயத்திற்கு உறுதுணையாக இருப்பது கால்நடை. கால்நடைகள் உரம் கொடுக்கும் 'நியூகிளியஸ்' ஆக இருப்பது. ஆகவே, அதிலே அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும், அதிக நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று முதல் வேண்டுகோளாக வைக்கிறேன்.

ஆடுமாடுகளுக்கு ஏற்படுகின்ற நோய்களைத் தடுக்கும் முறைகளைத் தீவிரப்படுத்த வேண்டும். அவை வெப்ப நோய்களால் தாக்கப்படுகின்றன. காளை மாடுகளுக்கு குடல் நோய் வருகிறது. வெப்ப நோயை காண நோய் என்று கிராமத்தில் சொல்லுவார்கள். செக்கானூரணியிலே, அமைச்சர் அவர்களுடைய தொகுதியிலே எனக்கும் தோட்டம் இருக்கிறது. நான் பார்த்தேன். வெப்ப நோய் தாக்கிப் பல மாடுகள் இறந்துவிட்டன, உழுவதற்கு கூட மாடுகள் அந்தப் பகுதியில் கிடைக்காத தூர்பாக்கியமான நிலைமை இருக்கிறது, மருத்துவர்கள் மருந்துகளைப் பயன்படுத்தி அதைத் தடுக்க முடியவில்லை. அந்த நோயைத் தடுப்பதற்கும் ஊசிகள் போடுவதன் மூலமாக சொஸ்தப்படுத்துவதற்கும் ஆஸ்பத்திரிகளை அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பாடர் கிராப்ஸ் என்ற முறையிலே பல வகைகள் இருக்கின்றன. 10 சென்டில் போட்டால் அநேக ஜோடி மாடுகளுக்குப் போடலாம் என்று அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். அதை நல்ல முறையிலே பாபுலரைஸ் பண்ணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1978 மார்ச் 1]

இனவிருத்தியைப் பொறுத்தவரையில் ஆர்டிபிஷியல் இன்செமி நேஷன் சென்டர்கள் இருக்கின்றன. ஒரு இடத்திலிருந்து மற்ற இடத்திற்குப் போவதற்கு வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த சென்டர்களை எல்லாம் டிசென்ட்ரலைஸ் பண்ணி அமைத்துக் கொடுத்தால் அதனால் பல விவசாயிகள் பயனடைவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நடைமுறையிலே நான் பார்த்திருக்கிறேன். காலை பத்து மணிக்குள் ஊசிபோட்டால் செனை பிடிப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் என்னுடைய பசுவிற்கு அப்படித்தான் செய்யப்பட்டது, ஆனால் செனை பிடிக்கவில்லை. பெரும்பாலும் இப்படி செய்கிறபோது 75 சதவீதம் காளைக் கன்றுகள் தான் பிறக்கின்றன. இப்படி இருந்தால் எப்படி இன விருத்தியைப் பண்ணப் போகிறோம்? பசுக்கள் அதிகமாகப் பிறப்பதற்கு உரிய முறையில் அதிகாரிகள் ஒரு முறையைக் கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். உங்களுடைய முயற்சியை அதில் நீங்கள் கொஞ்சம் தீவிரப்படுத்த வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தாங்கள் பேசும்போது கரு தரிக்கவில்லை என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. கே. கந்தசாமி: அவைத் தலைவர் அவர்களுடைய ஆலோசனைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கிராம வாசியாக நான் இருப்பதால் செனை என்று சொன்னேன், கருத் தரிக்கக்கூடிய முறையைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சமூக நலத்துறையில் பல நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறேன். It is a social problem common to all Indians என்ற முறையிலே மத்திய அரசாங்கமும் இதிலே பொறுப்பேற்று இதற்காக அதிக நிதியையும் சலுகைகளையும் அளிக்கவேண்டுமென்று மாநில அரசாங்கம் வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 7]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

அடுத்து, வயோதிகர்கள் பென்ஷன். அவர்களுக்கு 60 என்று வயது நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் டிஸ்ஏபிள்டிகளுக்கு 45 வயது வரை தான் பென்ஷன் என்று கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் டிஸ்ஏபிள்டி என்ற முறையில் ஆகிவிட்டால் அவர்களுக்கு இந்த வயது வரம்பு கூடாது. அங்கவீனமானவர்களுக்கு யாராய் இருந்தாலும் வயது பார்க்காமல் இந்த உதவித் தொகையைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஓட்டு ஏஜ் பென்ஷனைப் பொறுத்தவரையில் 45 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு என்று குறிப்பிட்டுக் கொடுக்காமல் அதைத் தளர்த்தி வேலைசெய்ய முடியாதவர்களுக்கு, அனாதையாக இருக்கிறவர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த முறைப்படி 500, 600 பேர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படும் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆயிரக்கணக்கான மனுக்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன, சில வயோதிகர்கள், கிழவிகள் அந்த மனுக்கள் பரிசீலனை செய்யப் படுவதற்குள் இறந்துவிடுகிறார்கள். எத்தனையோ இரக்கப்பட்டு நாம் கொடுக்கிறோம், அதைப்போன்று இந்தமாதிரி சிலிங் இல் லாமல் தகுதியுடையவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் இந்தத் தொகையைக் கொடுக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த தையல் இயந்திரங்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் பணியாற்றும் ஸூயிங் மிஸ்ட்ரஸ் களுக்கு ஒரு வகையான சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள், ஆனால் அரசு ஊழியர்களாக இருக்கிறவர்களுக்கு வேறு சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, புரடக்ஷன்-கம்-டிர்யெயினிங் சென்டர் என்ற முறையிலே கருதி அந்த சம்பளத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த டிர்யெயினிங் படித்து விட்டு பெண்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கூட்டுறவு மூலமாக வேலை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் ஆண்டிபட்டி யிலிருந்து வாத்துக்களோடு வேறு இடங்களுக்குச் சென்றபோது அவர்களுக்கு சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் கடன் வசதி

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1978 மார்ச் ?]

வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு அந்த வசதியை ஏற்படுத்தித்தர வேண்டும்.

ஆண்டிப்பட்டியில் ஒரே ஒரு இடம் தான் இந்த கால்நடை மருத்துவ வசதிக்காக இருக்கிறது. வேறு எந்த தொகுதியிலேயும் இப்படி இருக்காது. கடமலைக்குண்டு, மயில்காடு, போன்ற கடைநிலைப் பகுதிகளில் உள்ள இடங்களில் இரண்டு இடங்களிலேயாவது அந்த மருத்துவ வசதி நிலையங்களை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து செக்காஹாரணியிலே—அமைச்சர் அவர்களுடைய தொகுதி அது—அதிர்ஷ்டவசமாக அங்கே நல்லமுறையிலே மருத்துவர்கள் செயல்படுகிறார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 12½ மணிக்குள் வாக்கெடுப்பு நடைபெற வேண்டும். எனவே மாண்புமிகு சமூக நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவு சீக்கிரம் முடிக்கமுடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 12-20)

மாண்புமிகு செல்வி பி.டி. சாஸ்வதி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். மதிப்பிற்கும் மரியாதைக்கும் உரிய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தலைமையேற்ற பிறகு கால்நடை பராமரிப்புத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் தீவிரமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது என்பதை நாடு நிச்சயமாக அறிந்திருக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

நவீன அறிவியல் முறைகளைப் பின்பற்றி கால்நடைகளின் தரத்தை மேம்படுத்துவதே கால்நடை பராமரிப்புத் துறையின் நோக்கமாகும். எனவேதான் பெரிய அளவில் திட்டங்களை உருவாக்கி, சமுதாயத்தில் வலுவற்றவர்கள் தங்களுடைய வருவாய்களைப் பெருக்கிட வாய்ப்பளிக்கப்படுகிறது. 1977-78 ஆம் ஆண்டில் ஏற்கனவே நடைமுறையிலிருக்கும் மையக் கிராமத் திட்டம், தீவிர கால்நடை அபிவிருத்தித் திட்டம், வேளாண்மை மறுநிதிக் கழக

1978 மார்ச் 7] [செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி]

உதவியுடன் கூடிய ஆடு வளர்ப்புத் திட்டம், வறட்சிப் பாங்கான பகுதித் திட்டம், மலைப்பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டம், மேற்கு மலைத் தொடர்ச்சி மேம்பாட்டுத் திட்டம் மற்றும் சிறப்பு கால்நடை வளர்ப்புத் திட்டத்துடன் 1977-78-ம் ஆண்டில் கீழ்க்கண்ட திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன :

பதினேந்து மையக் கிராம நிலையங்களை நிறுவுதல் மற்றும் விரிவுபடுத்துதல், ஐந்து கால்நடை மருந்தகங்கள் திறப்பு, மூன்று கால்நடை நோய் புலனாய்வு பிரிவுகள் வேலூரிலும், மதுரையிலும், திருநெல்வேலியிலும் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றன. ஐந்து கால்நடை மருந்தகங்கள் கால்நடை மருத்துவமனைகளாக மாற்றப்பட்டன.

இம்மாநிலத்தில், இத்துறையின் கொள்கையின்படி கால்நடைகளின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு எல்லாவித நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. காங்கேயம், உம்பளாச்சேரி, ஹலிகார் போன்ற வேலைக்குகந்த கால்நடைகள் அந்தந்தப் பகுதிகளிலும், மற்றுமுள்ள இடங்களில் பாலின் தரத்தையும், உற்பத்தியையும் உயர்த்தும் பொருட்டு, உயரின கால்நடைகளான ஜெர்சி, பிரீசியன், ரெட்டேன் காளைகள், சிவப்பு சிந்தி தார்பார்கர் காளைகள் ஆகியவை பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த உயரினக் காளைகள், இம்மாநிலத்தில் உள்ள கால்நடைகளின் தரத்தை உயர்த்த உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

கேந்திர கிராமத் திட்டம், தீவிர கால்நடை அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் கீழ் குறிப்பிட்ட இடங்களில் தீவிர கால்நடை அபிவிருத்தி செயல்பட்டு வருகிறது. தற்பொழுது 39 கேந்திர கிராம நிலையங்களும், 4 தீவிர கால்நடை அபிவிருத்தித் திட்டங்களும் செயல்பட்டு வருகின்றன. இத்துறையின் கீழ் 59 காளை நிலையங்கள் இம்மாநிலத்தில் இயங்கி வருகின்றன.

அடுத்து, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி அவர்கள் மெத்த வருத்தப்பட்டுச் சொன்னார்கள், இராணிப்பேட்டைக்கு ஒன்றுமே குறிப்பிடப்படவில்லை என்று. இராணிப்பேட்டையில் தொற்றுநோய் தடுப்பு மருந்து தயாரிப்பிற்குத் தாமதத்திய அரசு ஆதரவுடன் மாநில அரசால் ரூபாய் 22 இலட்சம் செலவிட ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி] [1978 மார்ச் 7]

தஞ்சை மாவட்டம் ஈச்சங்கோட்டையில் ஜோர்லி இன விருத்திக் காக மத்திய அரசு ஆதரவுடன் மாநில அரசு 93 இலட்சத்துக்கான திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி வருகிறது. அண்மையில் ஆஸ்திரேலியா நாட்டிலிருந்து 109 பசுக்களும், 2 காளைகளும் வந்தது சபைக்குத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன்.

ஈச்சங்கோட்டையிலுள்ள பண்ணைக்கு, டென்மார்க் நாட்டிலிருந்து சுமார் 18 இலட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள செயற்கை இன அபிவிருத்திக்கான உபகரணங்களைத் தருவிக்க உத்தரவு இடப்பட்டுள்ளது.

தர்மபுரி மாவட்டம் ஓசூரில் மேல்நாடுகள் அபிவிருத்தி முகமையின் உதவியுடன் அயலின கால்நடைப்பண்ணை ஒன்று உருவாக்க அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. ஏறக்குறைய அதன் தொகை நாலரைக் கோடி அளவிலே அந்தத் திட்டம் உருவாக இருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டம் முழுமையாகப் பயன் அளிக்கத் தொடங்கும்போது ஓசூர் கலப்பின ஜோர்சி, சிந்தி காளைகளை அங்கே நாம் வழங்க முடியும்.

ஜோர்சி, பிரைசியன் போன்ற பால்வளமிக்க அயலின வகைகளை அறிமுகப்படுத்தி அதன்மூலம் திட்டப் பகுதிகளில் ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்குள் பால் உற்பத்தியை 351/3 சதவீதத்திற்கு நிச்சயமாக அதிகரிக்க முடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மார்க்கப்பந்து அவர்களும், மணிமாறன் அவர்களும், வரதராசன் அவர்களும் கால்நடை ஆய்வாளர்களின் கோரிக்கைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கால்நடை ஆய்வாளர்களின் கோரிக்கைகளில் இரண்டினை ஏற்கனவே அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இவைகளில் ஒன்று, நூயிறு மற்றும் விடுமுறை நாட்களில் பணியாற்றுவதற்குப் பதில் விடுப்பு நாள், இரண்டாவது கால்நடை உதவியாளர் (லைவ்ஸ்டாக் அசிஸ்டண்ட்) என்று வழங்கி வந்த பெயரினை மாற்றி கால்நடை ஆய்வாளர் (லைவ்ஸ்டாக் இன்ஸ்பெக்டர்) என்று பெயர் வழங்குதல்.

கீழ்க்கண்ட கோரிக்கைகள் ஊதியக் குழுவின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன :—

அதாவது, கேந்திர கிராமத்திட்டம் மற்றும் கால்நடை மேம்பாட்டுத் திட்டங்களில் பணியாற்றும் ஆய்வாளர்களுக்கு நிலையான பயணப்படி (ஃபிக்ஸட் டிராவலிங் அலவன்ஸ்) அளித்தல்.

1978 மார்ச் 7] [செல்வி பி. டி. சாஸ்வதி]

கீழ்க்கண்ட கோரிக்கை அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது :—

இவர்களுக்குப் பால்வள அறிவியல் மற்றும் கால்நடை மருத்
துவம் இவற்றில் டிப்ளோமா பயிற்சி அளித்தல்.

கால்நடைத் துறையில் கம்பவுண்டர்களை நியமிக்கக் கூடாது
என்ற கோரிக்கையை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது.

பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களில் விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகளாக பட்ட
தாரிகளை நியமிக்கும் உத்தேசத்தைக் கைவிட வேண்டுமென்ற
கோரிக்கைக்குத் தற்போழுது இடமில்லை. ஏனெனில் அப்படி
யொரு செயற்குறிப்பு அரசினிடம் இல்லை.

முக்கிய கோரிக்கை, நிலை 2-இல் இருந்து நிலை 1-க்கு பதவி
உயர்வு பற்றியது. காலியாத உள்ள 314 கால்நடை மருந்தகங்
களில் நிலை 1-ல் நியமிப்பதென அரசு இன்று முடிவெடுத்துள்ளது
என்பதை மெத்த மகிழ்ச்சியுடன் அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்
ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதனால் 1,953 இரண்டாம் நிலை
கால்நடை ஆய்வாளர்களில் 314 பேர்களுக்கு பதவி உயர்வு கிடைக்
கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் மார்க்கப்பந்து அவர்கள் ஆடுவளர்ப்புத்
திட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். தமிழகத்தைப் பொறுத்த
அளவிலே, விவசாய மறுநிதி வளர்ச்சிக் கழகத் திட்டம், சிறப்புக்
கால்நடை பராமரிப்புத் திட்டம், வறட்சிப் பாங்கான பகுதி மேம்
பாட்டுத் திட்டம் ஆகிய பல்வேறு திட்டங்களிருக்கின்றன. விவசாய
மறுநிதி வளர்ச்சிக் கழகத் திட்டத்தின்கீழ் தமிழ்நாடு முழுவதும் 7
மாவட்டங்களில் 39 ஆடு வளர்ப்புக் கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம்
2,029 விவசாயிகளுக்கு ரூ. 50.57 இலட்சம் ஏற்கனவே கொடுக்கப்
பட்டுள்ளது. இது தவிர, சிறப்புக் கால்நடைப் பராமரிப்புத்
திட்டத்தின்கீழ் தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் உதவியுடன், பல
மாவட்டங்களில், வட ஆற்காடு, தர்மபுரி, சேலம், இராமநாதபுரம்,
திருநெல்வேலி—செம்மறியாடுகள் வழங்கப்பட்டு, தற்சமயம் தீவிர
மாக, நன்கு செயல்பட்டு வருகின்றன.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் வாணியம்பாடியிலே
மருத்துவமனை - இயங்கவில்லையென்று குறிப்பிட்டார்கள்.
It is already functioning. அவர்கள் குறிப்பிட்டது
புதுக் கட்டிடம் இல்லையென்று குறிப்பிடுகிறார்கள் என்று
கருதுகிறேன். ஏனென்றால், சென்ற நிதிநிலை அறிக்கையின்

[செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி]

[1978 மார்ச் 7]

பொழுது அந்த மருந்தகம் தரம் உயர்த்தப்பட்டு, மருத்துவமனையாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மருத்துவமனை இப்பொழுது பழைய கட்டிடத்திலே இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. கூடிய விரைவிலே வேறு கட்டிடத்திற்கு அந்த மருத்துவமனையை மாற்றியமைக்கவிருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் பல குறைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவைபற்றி நிச்சயமாகக் கவனித்து நடவடிக்கை எடுப்போம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். செயற்கைக் கருத்தரிப்பு நிலையம் ஒன்று வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். வாணியம்பாடி தொகுதியைச் சார்ந்த ஆம்பூரில் ஏற்கனவே செயற்கைக் கருத்தரிப்பு நிலையம் இருப்பதாலே, புதிதாக ஒன்று ஏற்படுத்த முடியாது என்பதை வருத்தத்தோடு அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணிமாறன் அவர்கள் சொன்னார்கள், வரதராஜன் அவர்களும் சொன்னார்கள். நகராட்சி எல்லையிலே செயற்கை கருத்தரிப்பு ஊசி போட ரூ. 5-ம் கிராமங்களிலே ரூ. 2-ம் வாங்குகிறார்கள். அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சென்ற தடவை கூடச் சொன்னோம் என்று சொன்னார்கள். அந்த ரூ. 5 ரூ. 2-ஐ, ரூ. 1 ஆகக் குறைக்கும் செயற்குறிப்பு அரசின் தீவிரப் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மருந்துகள் கிடைக்கவில்லையென்று சொன்னார்கள். மருந்துகள் தாராளமாகக் கிடைப்பதற்காக, மருந்துகள் மற்றும் உபகரணங்கள் வாங்க, குழு அமைத்து, அங்கீகரிக்கப்பட்ட விலையிலே, அங்கீகரிக்கப்பட்ட கிடங்குகளிலேயிருந்தும், மத்திய அரசு கிடங்குகளிலேயிருந்தும் மருந்துகள் வாங்கப்பட்டு அனைத்து மருந்தகங்களுக்கும் நாங்கள் சீராக வழங்குகின்றோம் என்பதை இங்கே எடுத்துச் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

இன்னும் சில பிரிவுகளிலே, மொபைல் டிஸ்பென்சரி மூலம், நடமாடும் கால்நடை மருத்துவ ஊர்தி மூலம், கால்நடைகள் நோய்வாய்ப்பட்டுள்ளதைப் பற்றி, கால்நடை மருத்துவர்களுக்குச் செய்தி வந்தவுடனே, அந்த இடங்களுக்குச் சென்று தக்க நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1978 மார்ச் 7] [செல்வி பி. டி. சாஸ்வதி]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணிமாறன் அவர்கள் இங்கே இருந்து, வெளி மாநிலங்களுக்கு—குறிப்பாக, கேரள மாநிலத்திற்கு கால்நடைகள் அனுப்பப்பட்டு, அங்கிருந்து மாமிசமாக, வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். மற்ற மாநிலங்களுக்கு அனுப்பப்படுகிற கால்நடைகளில் 90 சதவிகிதம், வயதானவைகளும், பாதிக்கப்பட்டவைகளும் தான். அவைகளைத் தான் நாம் அனுப்புகிறோம். ஏனென்றால், இந்த மாநிலத்திலே பசுவதைத் தடுப்புச் சட்டம் இருப்பது இங்கேயுள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த மாடுகளை இங்கு வைத்திருப்பதால், தீவனப் பற்றாக்குறை வேறு ஏற்படுகிறது.

மேலும், மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரையிலே, ஒரு மாநிலத்திலிருந்து இன்னொரு மாநிலத்திற்குக் கால்நடைகள் போக தடை இருக்கக் கூடாது என்று மத்திய அரசுச் சட்டம் இருப்பதால் அங்கே அனுப்பப்படுகின்றன. அங்கே அனுப்பப்படுபவையும், தரம் குறைந்த வயதானவை என்று நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாட்டுத் தீவன விலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் பழனியப்பன் அவர்களும் சொன்னார்கள், முருகேசன் அவர்களும் சொன்னார்கள். கால்நடைப் பராமரிப்புத் துறை, கால்நடை தீவனத்தைத் தயாரிப்பதில்லை. என்றாலும், சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியிலே கால்நடை தீவனம் பற்றி ஆராய்ச்சி நடத்துகிறார்கள். சுலபமாக, திப்பி, மொலேசஸ் இவைகளைக் கொண்டு, தரமான தீவனத்தைக் குறைந்த விலையில் கிடைக்கச் செய்ய அக்கல்லூரியில் ஆராய்ச்சி நடைபெற்று வருகிறது. அத்தோடு, முந்திரிப் பழம், கடல் பாசி இவைகளைக் கொண்டு தீவனம் செய்ய ஆராய்ச்சி நடைபெறுகிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் கந்தசாமி அவர்கள் பல கருத்துக்களை என்னிடத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவற்றை நிச்சயமாகத் தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்வேன் என்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

[செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி] [1978 மார்ச் 7]

1978-79-ல் தீவிரமாக, இந்த இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்கள் செயல்பட வேண்டுமென்பதற்காக, தர்மபுரியிலும், தஞ்சாவூரிலும் உள்ள கால்நடை மருத்துவ மனைகளைப் பிரதம மருத்துவ மனைகளாக உயர்த்த இருக்கிறோம்.

[பிற்பகல் 12.30]

அதைப்போல வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் கலசபாக்கம் ஒன்றியத்தில் உள்ள ஆதமங்கலம் கிராமத்திலும், தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள தியாகதுர்க்கம் தியாக துருவத்திலும், திருச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள திருமானூர் ஒன்றியத்தில் உள்ள கீழ்ப்பழூர் கிராமத்திலும், மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள வாடிப்பட்டி ஒன்றியத்திலுள்ள சி. புதூர் கிராமத்திலும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள கடலாடி ஒன்றியத்தில் உள்ள சிக்கல் கிராமத்திலும், இராமநாதபுரம் மாவட்டம் கல்லல் ஒன்றியத்தில் உள்ள குன்றக்குடி கிராமத்திலும், சேலம் மாவட்டம் இடப்பாடி ஒன்றியத்திலுள்ள கூறட்டுப்புதூர் கிராமத்திலும், கோவை மாவட்டத்தில் சத்தியமங்கலம் ஒன்றியத்தில் உள்ள காசிப்பாளையம் கிராமத்திலும், கோவை மாவட்டத்தில் பெருந்துறை ஒன்றியத்தில் உள்ள காஞ்சிக்குடி என்ற கிராமத்திலும், தஞ்சை மாவட்டத்தில் கும்பகோணம் ஒன்றியத்தில் உள்ள சவாமிமலை கிராமத்திலும், கால்நடை மருந்தகங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

நெல்லை மாவட்டத்தில் உள்ள பாளையங்கோட்டையிலும் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் சிவப்பாக்கத்திலும், கோவை மாவட்டத்தில் கோபிசெட்டிப்பாளையத்திலும், சேலம் மாவட்டத்தில் நாமக்கல்லிலும், வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் ஆரணியிலும் கால்நடை மருந்தகங்களை, கால்நடை மருத்துவ மனைகளாக உயர்த்தவிருக்கிறோம்.

அடுத்து கால்நடை நோய்ப் புலன் ஆய்வுப் பிரிவுகள் கடலூரிலும், கோயம்புத்தூரிலும் ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கின்றன. தீவிர கால்நடை அபிவிருத்தித் திட்டம் திருச்சியிலே செயல்படுத்தப்படும்.

அடுத்து, சமீப நலத் துறையைப் பொறுத்த அளவில், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும், வருத்தத்தோடு, அருமைச் சகோதரிகள், கணவனால் கைவிடப்பட்டவர்கள், விதவைகள்

1978 மார்ச் 7] [செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி]

இவர்களைப் பற்றி மெத்த வருத்தத்தோடு எடுத்துச் சொன்னார்கள். உடல் ஊனமுற்றவர்களைப் பற்றியும் வேதனையோடு எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

தமிழக அரசு அனாதை விதவைகளுக்காக சில மறுவாழ்வுத் திட்டங்களைத் தீட்டியுள்ளது. அவைகளில் முக்கியமானவை தையல் இயந்திரங்கள் வழங்குதல், விதவைத் திருமணம் புரிந்து கொண்ட தம்பதிகளுக்கு ரூ. 5,000 மதிப்புள்ள 7 வருட கால சேமிப்புப் பத்திரங்கள் வழங்குதல் ஆகும்.

20 வயதில் இருந்து 40 வயது வரை அனாதை விதவைகள் தாமே சொந்தமாக தொழில் செய்து வாழ வழி செய்யும்பொருட்டு அவர்களுக்கு தையல் இயந்திரங்கள் இலவசமாக வழங்கப் படுகின்றன.

மேலும் இங்கே பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பாகச் சொன்னார்கள். அந்த வாய்ப்பு 40 வயதுக்கு பிறகுதான் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இதற்கு முன்னால் அது 45 வயதாக இருந்தது. இப்போது 40 வயதாக வயது வரம்பைக் குறைத்திருக்கிறோம். 20 வயதிலிருந்தே கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதற்காகத்தான் அந்த சகோதரிகளுக்குப் பயன்படுகின்ற வகையில் பலன் பெறத்தக்க வகையில் பல குடிசைத் தொழில்களையும் கைத் தொழில்களையும் கற்றுக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறோம். கறவை மாடுகள் வழங்குதல் கோழிப் பண்ணை வைக்க உதவுதல், இவைகளுக்கு தேசியமயமாக ஆக்கப்பட்ட வங்கிகளிலிருந்து கடன் பெற ஏற்பாடு செய்கிறோம். 1978-79 இல் 40 வயது உடைய விதவைகளும் இச்சலுகையை பெறுவார்கள். இதுவரை 10,000 பெண்கள் இத்திட்டத்தின் கீழ் பயனடைந்துள்ளனர். 1978-79 இல் மேலும் 5,000 பேர்கள் பயனடைவார்கள்.

அரசாங்க வேலைக்கு அரசு பணியாளர் தேர்வுக் கழகம் மூலமோ அல்லது வேலைவாய்ப்பு நிறுவனங்கள் மூலமாகவோ எல்லோரும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள். விதவைகளும் இந்தத் தேர்வின் மூலமே வேலையில் அமர்த்தப்படுவார்கள். எனினும் அனாதை விதவைகளை கடைநிலை ஊழியர்களாக (எல். ஜி. ஜி. எஸ்.)

[செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி] [1978 மார்ச் 7]

(L. G. G. S.) நியமிக்க அவர்களுக்குத் தனிச் சலுகை கொடுக்கலாம் என்ற குறிப்பு ஒன்று அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

உடல் ஊனமுற்றவர்களைப் பற்றி வேதனையோடு எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு அரசுப் பொறுப்பிலே பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. குறிப்பாக பொதுப் பணிகளுக்கு மேல் வயது வரம்பினை 10 வருடங்களுக்கு உயர்த்த ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. தட்டச்சர்கள், தொலைபேசி இயக்குபவர், அனுப்புகை எழுத்தர் மற்றும் விசைத் தூக்கி இயக்குபவர் போன்ற பதவிகளுக்கு ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுக்குங்கால் உடல் ஊனமுற்றோர் மனுக்களைப் பரிவுடன் கவனிக்கும்படி நியமன அதிகாரிகள் அறிவுறுத்தப் பட்டுள்ளார்கள்.

இது தவிர, உடல் ஊனமுற்றோருக்கென சிறப்பு வேலை வாய்ப்பகங்கள் சென்னை, மதுரை, கோவை ஆகிய நகரங்களில் நிறுவப்பட்டு, செம்மையாகப் பணி செய்து வருகின்றன.

மாநிலத்திலுள்ள, வேலைவாய்ப்பகங்களின் மூலம் நியமனங்கள் செய்யப்படும் காலியிடங்களைப் பூர்த்தி செய்வதில் உடல் ஊனமுற்றோருக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டுள்ளது. தலைமைச் செயலகத்திலேயும் கூட உடல் ஊனமுற்ற 7 மின்விசைத் தூக்கி இயக்குபவர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். 40 கண் பார்வை யற்ற பெண்கள் தங்கி வேலை பயிலும் இல்லம் ஒன்று சென்னையில் துவங்கப்பட உள்ளது. பயிற்சிக்குப் பிறகு இவர்கள் அங்கேயே உள்ள தொழிற்பட்டறையில் வேலையில் அமர்த்தப்படுவர்.

நவீன பயிற்சி மற்றும் உற்பத்தித் தொழிற்பட்டறை ஒன்று 30 லட்சம் ரூபாய் செலவில் சென்னைக்கருகில் உள்ள முட்டுக்காட்டில் துவங்கி, நல்லமுறையில் நடைபெற்று வருகின்றது. இதுவரை இந்தத் தொழில் பட்டறையில் 38 உடல் ஊனமுற்றோர் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு அங்கேயே தினக் கூலிக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். மேலும் தற்போது 43 உடல் ஊனமுற்றோர், பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர்.

1978 மார்ச் 7] [செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி]

கண் பார்வையற்றவர்களை பள்ளி ஆசிரியர்கள், உதவிப் பேராசிரியர்கள், பேராசிரியர்கள், விளக்குநர், உதவி ஆசிரியர் போன்ற பதவிகளுக்கு நியமிக்கும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

உடல் ஊனமுற்றோருக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கும் பொறுப்பினில் அரசு பெரும் பங்கு பெற்றாலும், முழுப் பொறுப்பினையும் அரசு ஏற்றுக்கொள்வதென்பது கடினமானது. தனியார்த் துறைகளும் இதில் முக்கிய பங்கினை வகிக்க வேண்டும். உடல் ஊனமுற்றோருக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்க முன்வருமாறு தனியார்த் துறை நிறுவனங்களுக்கு அவ்வப்போது அரசினால் வேண்டுமோ விடப்பட்டு வருகின்றது. உடல் ஊனமுற்றோர் பலர் பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் நல்ல முறையில் நியமனம் பெற்று இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் மகிழ்ச்சியோடு எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆறுமுகம் அவர்கள் குழந்தைகளுக்கு பாலர் பள்ளி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவை மாநிலம் பூராவும் ஏற்படுத்தப்பட்டு இயங்கிக்கொண்டு இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆறுமுகம் அவர்கள் பெண்கள் வேலைக்குச் செல்கிற நேரத்தில் குழந்தைகளை விட்டுச் செல்ல குழந்தைகள் காப்பகங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சென்னையைப் பொறுத்தவரையில் அப்படிப்பட்ட காப்பகங்கள் தனியார் நிறுவனங்கள் மூலமாக நிறைய இருக்கின்றன. அதற்கு மத்திய அரசாங்கம் 90% செலவை மானியமாக அளித்து வருகிறது என்பதையும் உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். வெகு சீக்கிரத்தில் தலைமைச் செயலகத்தில் அப்படிப்பட்ட ஒரு காப்பகம் கிறக்க இருக்கிறோம் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் உத்திராபதி அவர்கள் ஆதரவற்ற குழந்தைகளை பராமரிக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டார்கள். தமிழ்நாட்டில் தற்போது ஏறத்தாழ 43 நிறுவனங்கள் அனாதைக் குழந்தைகளை பராமரித்தலுக்காக அத்திட்டத்தின்

[செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி]

[1978 மார்ச் 7]

கீழ் உதவி பெறுகின்றன. பராமரிப்பு செலவு வகையிலும் மற்றும் கட்டிட செலவு வகையிலும் ஆகும் மொத்த செலவில் 90% மத்திய அரசு மானியமாக அந் நிறுவனங்களுக்கு வழங்குகிறது. இத்திட்டம் மாநில அரசின் மூலம் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

மத்திய அரசு மொத்தமாக ஒவ்வொரு காலாண்டிற்கும் வழங்குகின்ற நிதியினின்று மாநில அரசு அந்நிறுவனங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் நிதி உதவி அளித்து வருகிறது. இவ்வகையில் நடப்பு ஆண்டில் ரூ. 21,45,000 ஒதுக்கித் தரப்பட்டுள்ளது. அது மட்டுமல்லாமல் தமிழ்நாடு அரசின் உதவியுடன் கோயில்கள் அறநிலையங்கள் நடத்தும் 36 தருணை இல்லங்கள் இந்து அறநிலையப் பாதுகாப்புத் துறை அணையாளரின் கண்காணிப்பில் நல்ல முறையில் இயங்குகின்றன. அவற்றிற்காகும் செலவில் 25% அல்லது (தபர் ஒன்றுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு) ரூ. 12.50 வரை மானியமாக இத்துறை மூலம் வழங்கப்படுகிறது.

பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வு பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்தப் பிரச்சனை பற்றி முடிவு எடுப்பதற்காக நான் எந்தளவோ அதிகாரிகளைக் கலந்து அலோசித்து இருக்கிறேன். மாண்புமிகு சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் இது பற்றி சொல்லியிருக்கிறேன். அதைக் கொடர்ந்து, சீப் மெட்ராபாலிடன் மாஜிஸ்ட்ரேட் அவர்களிடத்திலும் பிச்சைக்காரர்களாக விதியில் இருப்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கிற நேரத்தில் அவர்களை, பிச்சைக்காரர்கள் இல்லத்திற்கு தண்டனை என்ற பெயரில் அனுப்ப வேண்டும் என்று கேட்டதற்குணங்க, ஒப்போது சைதாப்பேட்டை கோர்ட்டில் பிச்சைக்காரர்கள் விசாரிக்கப்படும் வழக்கு தினமும் நடந்து கொண்டு இருக்கிறது.

நான் மெட்ரோபாலிடன் மாஜிஸ்ட்ரேட் அவர்களிடம் கேட்டு இருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட வழக்குகள், லியார்ட் டவுன் வட்டத்தில் உள்ள கோர்ட்டிலும், எழும்பூர் கோர்ட்டிலும் விசாரிக்கப்படவேண்டும் என்று. பிச்சைக்காரர்களுக்கு சட்டத்தின் மூலம் தண்டனை கொடுத்து, அவர்களை அந்த இல்லங்களுக்கு அனுப்பி வைத்தால், அங்கே அவர்களுக்கு தகுந்த வேலை கொடுத்து அவர்களை மறுவாழ்வுக்குக் கொண்டு வர அரசு முயற்சி எடுத்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 7] [செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி]

மேல்பாக்கத்தில் இருக்கும் இல்லத்தில் இருக்கும் நபர்களின் எண்ணிக்கை 900-லிருந்து 138-க்குக் குறைந்து இருப்பதால், அந்த இல்லத்தில் பிச்சைக்காரர்களை வைத்து, அவர்களுக்கு மறு வாழ்வு தர தக்க நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு மேற்கொண்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர்களுக்காக 10 இல்லங்கள் தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்றன. அவர்கள் நல்ல சூழ்நிலையில் வைத்து பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். விதியில் இருக்கும் தொழு நோய்ப் பிச்சைக்காரர்கள், மற்றவர்களின் கண்ணுக்கு அருவருப்பாக இருப்பவர்கள், இவர்களையும் பராமரிக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடிவு எடுக்க இருக்கிறோம் என்பதை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அமித்ததாக, மகளிர் மேம்பாட்டிற்காக, குறிப்பாக, ஆதரவு அற்ற விதவைகளுக்கும், பிற மகளிருக்கும் உதவி செய்வதற்கு, இந்த அரசு முன்னுரிமை அளித்துள்ளது. கடந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் ஆதரவு அற்ற விதவைகளுக்காகச் சில புதிய திட்டங்களைக் கொண்டு வந்தோம். இவை தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும்.

தற்போது, 45 வயதிற்கு மேற்பட்டுள்ள, ஆதரவற்ற விதவைகளுக்கு மட்டுமே உதவித் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த வரம்பு 40 வயதாகக் குறைக்கப்பட்டு, ஆண்டொன்றுக்கு 12 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் மேலும் 5,000 பேருக்கு உதவித் தொகை வழங்கப்படும் என்று ஏற்கெனவே சொன்னேன். சேலத்தில் பணி இல்லம் ஒன்று தொடங்குவதற்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. தஞ்சாவூரிலும், கடலூரிலும் உள்ள பணி இல்லங்களில் பள்ளி இறுதித் தேர்வுக்கு இரண்டாண்டு படிப்பு ஏற்படுத்தப்படும். கன்னியாகுமரியிலும், மதுரையிலும் தையல் நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்படும்.

சமூக நலத் துறையின் கீழ், மகளிருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் வகையில் சாக்கட்டி தயாரிக்கும் தொழிற்கூடங்கள் மூன்றும், மெழுகுவர்த்தி தயாரிக்கும் தொழிற்கூடங்கள் மூன்றும்

[செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி] [1978 மார்ச் ?]

தொடங்கப்படும். நெல்லை மாவட்டத்தில் பாளையங்கோட்டையிலும், குமரி மாவட்டத்தில் நாகர்கோயிலிலும், தஞ்சை மாவட்டத்தில் வேளாங்கண்ணியிலும் மெழுகுவர்த்தித் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

முகவை மாவட்டத்தில் பரமக்குடி, தஞ்சை மாவட்டத்தில் கும்பகோணம், மதுரை மாவட்டத்தில் திருமங்கலம் ஆகிய இடங்களில் சாக்கட்டி தயாரிக்கும் தொழிற்கூடங்கள் ஏற்படுத்தப்படும்.

குழந்தைகளுக்கான சத்துணவு, சுகாதாரக் கவனிப்பு, பால்கல்வி ஆகிய நடவடிக்கைகளில் சுதிபட்டுள்ள குழந்தைக் காப்பகங்கள் நம் மாநிலத்தில் ஏறக்குறைய 3,000 இருக்கின்றன. அடுத்த ஆண்டில், மேலும் 200 குழந்தைக் காப்பகங்களை ஏற்படுத்த நிதி ஒதுக்கியுள்ளோம்.

உடல் ஊனமுற்றோர்களின் மறுவாழ்வுக்கான பல்வேறு திட்டங்களுக்கு வரவுசெலவுத்திட்டத்தில் மொத்தம் 83 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 300 பள்ளிச் சிறுர்களுக்கு காது கேட்க உதவும் கருவிகள் வழங்குதல், உதவி பெறுவதற்கு தகுதியுடைய 500 உடல் ஊனமுற்றோருக்கு மூன்று சக்கர வண்டி வழங்குதல் ஆகிய திட்டங்களுக்கான நிதி ஒதுக்கங்கள் இதில் அடங்கும்.

பேசுவதிலும் கேட்பதிலும் ஊனமுற்றோருக்கு சிகிச்சையும் பயிற்சியும் அளிக்க நிலையம் ஒன்று சென்னையில் வரும் ஆண்டில் நிறுவப்படும்.

கண்பார்வை இல்லாதவர்களுக்கு நெசவுத் தொழிலில் பயிற்சி அளித்து அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பளிக்க நெசவுக் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்று கோவையில் ஏற்படுத்தப்படும் இத்திட்டத்தின் கீழ் 100 விழி இழந்தோர் பயன்பெறுவர்.

1978 மார்ச் 7] [செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி]

1978-79-ல் மூன்று பணி இல்லங்களுக்கும் 3 தமிழ் தட்டச்சுப் பொறியும், 2 ஆங்கில தட்டச்சுப் பொறியும் வழங்க உத்தேசிக்கப் பட்டுள்ளது. கடலூரில் பணி இல்லக் கட்டடத்தில் வகுப்பு அறைகளுக்காக ரூபாய் 1.05 லட்சம் செலவில் கூடுதலான அறைகள் கட்ட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. 150 சிறுர் பள்ளிகள் 1978-79-ல் தொடங்கப்பட இருக்கின்றன. இதுவன்றி மேலும் 50 சிறுர் பள்ளிகள் அரிசனக் காலனிகளில் திறக்கப்படவிருக்கின்றன. மகேவாழ் மக்களுக்கு 30 சிறுர் பள்ளிகள் திறக்கப்படும்.

உலக வங்கி நிதியுடன் செயல்படும் சென்னை நகர் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் 1978-79-ல் 70 சிறுர் நிலையங்கள் தொடங்கப்பட உள்ளன.

நான் இங்கே கூறிய கருத்துக்களையும் விளக்கங்களையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எற்றுக்கொண்டு, பலரும் இங்கே குறிப்பிட்டதைப்போல இது விவசாயிகளின் உற்ற நண்பனை கால்நடைகள், ஆடுகள் பற்றிய மானியமாக இருப்பதால் ஜீவ காருண்யத்தோடு தங்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அதைப்போல சமூக நலனைப் பொறுத்த அளவில் அருமைச் சகோதரிகள், விதவைகள், ஆதாவற்ற, திக்கற்ற சகோதரிகள், உடல் ஊனமுற்றவர்கள், காலை இழந்தவர்கள், கண்ணை இழந்தவர்கள், வயோதிகர்கள், தாய் முகம் தெரியாத, தந்தை முகம் தெரியாத அனாதை குழந்தைகள், ஆதாவற்ற வயது முதிர்ந்தவர்கள் பற்றிய மானியமாக இருப்பதால் அதிலும் தங்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்களை வலியுறுத்தாமல், பாசத்தோடு, பண்போடு, அன்போடு, அக்கறையோடு, ஆர்வத்தோடு, அனுதாபத்தோடு அவர்களுக்கு நற்பணியாற்ற வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தோடு திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு, மானியங்களை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களை மெத்தப் பணிவோடு வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. அடுத்து வாக்கெடுப்பு.
திருவள்ளர்கள் த. வேணுகோபால், ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன், வி. கே. கோதண்டராமன், ஏ. சுவாமிதாஸ், மு. அம்பிகாபதி,

[1978 மார்ச் 7]

ரா. மார்க்கபந்து, எம். ஏ. லத்தீப் ஆகியவர்கள் மானியக் கோரிக்கை எண் 22-க்குக் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: மானியக் கோரிக்கை எண் 22—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 11,87,59,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

திருவாளர்கள் சு. பாலன், ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன், எம். அண்ணாமலை, எம். அறுமுகம், சோ. அழகர்சாமி, ரா. மார்க்கபந்து, எம். ஏ. லத்தீப் ஆகியவர்கள் மானியக் கோரிக்கை எண் 30-க்குக் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “மானியக் கோரிக்கை எண் 30—சமூக நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 4,92,13,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

(இ) கோரிக்கை எண் 47—செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்: